

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 930/2003

af 26. maj 2003

om afslutning af antidumping- og antisubsidieprocedurerne vedrørende importen af opdrættede atlantehavslaks med oprindelse i Norge og antidumpingproceduren vedrørende importen af opdrættede atlantehavslaks med oprindelse i Chile og på Færøerne

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab⁽¹⁾ (i det følgende benævnt »antidumpingforordningen«), særlig artikel 5, artikel 9 og artikel 11, stk. 3 og 7,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2026/97 af 6. oktober 1997 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab⁽²⁾, særlig artikel 14, artikel 19 og artikel 22, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Kommissionen forelagt efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

1. TIDLIGERE UNDERSØGELSER OG GÆLDENDE FORANSTALTNINGER VEDRØRENDE NORGE

- (1) I september 1997 indførte Rådet ved forordning (EF) nr. 1890/97⁽³⁾ og 1891/97⁽⁴⁾ endelig antidumping- og udligningstold på importen af opdrættede atlantehavslaks med oprindelse i Norge. Ved afgørelse 97/634/EF⁽⁵⁾, godtog Kommissionen tilsagn fra et stort antal eksportører og producenter i Norge om bl.a. at overholde visse mindsteimportpriser. I december 1998 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*⁽⁶⁾ om indledning af en undersøgelse på eget initiativ i henhold til artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 384/96 og artikel 19, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2026/97 med henblik på at undersøge muligheden for at ændre toldens form, så importen af laks til skadevoldende priser ville blive forhindret.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1972/2002 (EFT L 305 af 7.11.2002, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 288 af 21.10.1997, s. 1. Ændret ved forordning (EF) nr. 1973/2002 (EFT L 305 af 7.11.2002, s. 4).

⁽³⁾ EFT L 267 af 30.9.1997, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 267 af 30.9.1997, s. 19.

⁽⁵⁾ EFT L 267 af 30.9.1997, s. 81. Senest ændret ved afgørelse 2003/119/EF (EFT L 47 af 21.2.2003, s. 46).

⁽⁶⁾ EFT C 400 af 22.12.1998, s. 4.

Efterfølgende ophævede og erstattede forordning (EF) nr. 1890/97 og (EF) nr. 1891/97 med en enkelt forordning, Rådets forordning (EF) nr. 772/1999⁽⁷⁾.

- (2) Parallelt med ovennævnte antidumping- og udligningstold og tilsagn blev der indgået en aftale mellem Kommissionen og den norske regering om en løsning på laksesagen (i det følgende benævnt »lakseaftalen«), der fastlægger støtteforanstaltninger, som skal forvaltes inden for rammerne af regelmæssige kontakter mellem aftalens parter.

2. INTERIMS- OG UDLØBSUNDERSØGELSE VEDRØRENDE NORGE

- (3) På grundlag af oplysninger, som Kommissionen har modtaget i forbindelse med lakseaftalen og fra forskellige andre kilder i 2001, fandt den, at der var tilstrækkelig grund til at indlede en interimundersøgelse af de gældende foranstaltninger. I betragtning af forstyrrelserne på fællesskabsmarkedet synes foranstaltningernes form (herunder tilsagnene) navnlig ikke længere at være hensigtsmæssig for at afhjælpe de skadelige virkninger af dumping og subsidiering. De oplysninger, som de norske myndigheder har givet om den normale værdi, samt de foreliggende oplysninger om eksportpriserne til Fællesskabet tydede desuden på, at dumpingmargenerne kan være ændret betydeligt. På baggrund af oplysninger fra de norske myndigheder om ændringer af eksportafgifterne og visse oplysninger fra EF-producenter af opdrættede atlantehavslaks fandtes det desuden hensigtsmæssigt sideløbende at undersøge effektiviteten af udligningsforanstaltningernes form og størrelse. I betragtning af andre oplysninger vedrørende udviklingen i ejerskabsstrukturen for lakseproducerende selskaber i Fællesskabet og produktionsomkostningerne og videresalgspriserne for importen fra Norge, hvis mængde var betydelig, fandtes det endelig nødvendigt at foretage en fornyet undersøgelse af konklusionerne vedrørende skade for så vidt angår antidumping- og udligningsforanstaltningerne.

⁽⁷⁾ EFT L 101 af 16.4.1999, s. 1. Senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 321/2003 (EFT L 47 af 21.2.2003, s. 3).

- (4) Efter at Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg havde fastslået, at der forelå tilstrækkelige beviser til at berettiggende indledningen af en interimundersøgelse, offentliggjorde den derfor en meddelelse (i det følgende benævnt »indledningsmeddelelsen«) i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽¹⁾ om indledning af en undersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 3, i antidumpinggrundforordningen og artikel 19, stk. 1, i antisubsidiegrundforordningen af importen til Fællesskabet af opdrættede atlantehavslaks med oprindelse i Norge, som omfattede antidumping- og antisubsidieforanstaltningernes form og størrelse.
- (5) Hvis en interimundersøgelse af foranstaltninger ikke er afsluttet ved udløbet af foranstaltningerne, skal interimundersøgelsen ifølge artikel 11, stk. 7, i antidumpinggrundforordningen og artikel 22, stk. 3, i antisubsidiegrundforordningen også omfatte de aspekter, der under andre omstændigheder ville blive behandlet inden for rammerne af en udløbsundersøgelse indledt i henhold til artikel 11, stk. 2, i antidumpinggrundforordningen og artikel 18, stk. 1, i antidumpinggrundforordningen. Kommissionen måtte derfor undersøge, hvorvidt det var sandsynligt, at foranstaltningernes udløb ville føre til fortsat eller fornyet dumping, subsidiering og skade. I denne forbindelse underrettede Kommissionen alle interesserede parter om udvidelsen af undersøgelsens dækningsområde og udbad sig synspunkter om, hvorvidt det var sandsynligt eller usandsynligt, at foranstaltningernes udløb ville føre til fortsat eller fornyet dumping og skade og/eller fortsat eller fornyet subsidiering og skade.

3. INDLEDNING AF EN ANTIDUMPINGPROCEDURE VEDRØRENDE CHILE OG FÆRØERNE

- (6) Den 18. juli 2002 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽²⁾ om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen af opdrættede atlantehavslaks med oprindelse i Chile og på Færøerne.
- (7) Proceduren blev indledt som følge af en klage indgivet den 3. juni 2002 af gruppen af europæiske lakseproducenter (European Salmon Producers' Group, i det følgende benævnt »klageren«) på vegne af producenter, der tegner sig for en betydelig del af produktionen i Fællesskabet af opdrættede atlantehavslaks, jf. artikel 4 i antidumpinggrundforordningen. Klagen indeholdt beviser for, at nævnte vare indførtes til dumpingpriser, og at der forvoldtes væsentlig skade som følge heraf, hvilket ansås for tilstrækkeligt til at begrunde indledningen af en antidumpingprocedure.

4. PARTER, SOM ER BERØRT AF UNDERSØGELSERNE

- (8) Kommissionen underrettede officielt de eksporterende producenter, importører og forhandlere, som den vidste var berørt af sagen, samt disses sammenslutninger, myndighederne i Norge og Chile samt Færøernes landsstyre, brugerne, leverandørerne og de klagende EF-producenter om indledningen af undersøgelserne. Inte-

resserede parter fik lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt mundtligt inden for den frist, der var fastsat i indledningsmeddelelserne.

- (9) En række eksporterende producenter og forhandlere i Norge og Chile og på Færøerne, producenter og leverandører i Fællesskabet samt repræsentative sammenslutninger af fiskeimportører, forarbejdningsvirksomheder og forbrugere gav deres synspunkter til kende skriftligt. Alle parter, der anmodede herom inden for ovennævnte frist, og som dokumenterede, at der var særlige grunde til, at de burde høres, fik mulighed for at blive hørt mundtligt.
- (10) I betragtning af det klart store antal eksporterende producenter af den pågældende vare i Norge og Chile og på Færøerne og det store antal producenter af varen i Fællesskabet påtænkte det i indledningsmeddelelserne at anvende stikprøver i forbindelse med den fornyede undersøgelse af skadelig dumping og subsidiering og i forbindelse med undersøgelsen af skadelig dumping vedrørende Chile og Færøerne.
- (11) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle de oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på sine undersøgelser. For så vidt angår undersøgelsen vedrørende importen med oprindelse i Chile og på Færøerne omfattede dette alle oplysninger, som ansås for relevante med henblik på at afgøre spørgsmålet om dumping, skade og Fællesskabets interesser. For så vidt angår undersøgelsen vedrørende importen med oprindelse i Norge omfattede dette alle oplysninger, der ansås for relevante med henblik på at afklare spørgsmålet om dumping, subsidiering og skade, sandsynligheden for fortsat og/eller fornyet skadevoldende dumping og subsidiering samt vurderingen af Fællesskabets interesser. Der blev aflagt kontrolbesøg hos:

a) Norges regering og andre instanser i Norge

- Fiskeriministeriet, Oslo
- Kommunal- og Regionalministeriet, Oslo
- Handels- og Industriministeriet, Oslo
- Statens nærings- og distriktsudviklingsfond (SND), Oslo
- Norges Forskningsråd, Oslo.

b) Producenter i Fællesskabet

- Orkney Sea Farms Ltd, Glasgow, Det Forenede Kongerige
- Muirachmhainní Teo, Co. Galway, Irland
- Ardvar Salmon Ltd, Saffron Walden, Det Forenede Kongerige
- Hoganess Salmon Ltd, Wester Sound Salmon Ltd, Shetland, Det Forenede Kongerige
- Cro Lax Ltd, Shetland, Det Forenede Kongerige
- Bressay Salmon Ltd, Shetland, Det Forenede Kongerige

⁽¹⁾ EFT C 53 af 28.2.2002, s. 10.

⁽²⁾ EFT C 172 af 18.7.2002, s. 11.

- West Minch Salmon Ltd, Atlantic West Salmon Ltd, Sidinish Salmon Ltd, South Uist, Det Forenede Kongerige
- Loch Duart Ltd, Edinburgh, Det Forenede Kongerige
- Hoove Salmon Ltd, Shetland, Det Forenede Kongerige
- North Atlantic Salmon Ltd, Shetland, Det Forenede Kongerige
- Ayre Salmon Ltd, Shetland, Det Forenede Kongerige.

c) Eksportører, producenter og dermed forretningsmæssigt forbundne salgsselskaber

Norge

- Midt-Norsk Havbruk AS, Rørvik
- Lofoten Sjøprodukter AS, Leknes
- Follalaks AS, Nordfjord
- Terra Seafood AS, Trondheim
- Marine Harvest Norway AS, Bergen
- Aqua Farms AS, Bergen
- Naco Trading AS, Bergen
- Aalesundfisk AS, Aalesund
- Alsaker Fjordbruk AS, Onarheim
- Labeyrie Norge AS, Oslo.

Chile

- Marine Harvest Chile SA, Puerto Montt
- Salmones Multiexport Ltda, Puerto Montt
- Pesca Chile SA, Santiago
- Invertec Pesquera Mar de Chiloé SA, Santiago
- Cultivos Yadrán SA, og Yadrán Quellón SA, Quellón, Chiloé Island.

Færøerne

- P/F Vestlax, og P/F Vestsalmon, Kollafjørður
- P/F East Salmon, Klaksvík
- P/F Faeroe Seafood, Thorshavn
- P/F Bakkafrost, Glyvur.

d) Forretningsmæssigt forbundne importører i Fællesskabet

- Armoric SA, Quimper, Frankrig
- Vensy España SA, Málaga, Spanien
- Narvik SA, Landivisiau, Frankrig
- Benfumat SA, St. Feliu de Llobregat, Spanien
- H. Van Wijnen, Krimpen a/d IJssel, Nederlandene
- A-fish Skagen A/S, Skagen, Danmark
- Labeyrie SA, Saint Geours de Maremne, Frankrig.

e) Ikke-forretningsmæssigt forbundne importører i Fællesskabet

- Moulin de la Marche, Bretagne, Frankrig.

f) Leverandører

- Landcatch Ltd, Argyll, Det Forenede Kongerige.

- (12) Dumping- og subsidieringsundersøgelsen i den fornyede undersøgelse vedrørende Norge omfattede perioden fra 1. januar til 31. december 2001 (i det følgende benævnt »undersøgelsesperioden«). Denne samme periode blev ekstraordinært benyttet med henblik på undersøgelsen af dumpingaspektet i antidumpingproceduren vedrørende Chile og Færøerne for at muliggøre en kombineret analyse af skade og årsagssammenhæng for alle procedurerne. Undersøgelsen af udviklingstendenser af relevans for analysen af dumpingaspektet omfattede i begge undersøgelser perioden fra januar 1998 til udgangen af undersøgelsesperioden (i det følgende benævnt »den betragtede periode«).
- (13) I overensstemmelse med artikel 20 i antidumpinggrundforordningen og artikel 30 i antisubsidiegrundforordningen blev alle berørte parter underrettet om de væsentligste kendsgerninger og overvejelser, der lå til grund for, at det påtænkte at foreslå, at undersøgelserne afsluttes. De fik også tildelt en periode, inden for hvilken de kunne fremsætte bemærkninger til de offentliggjorte oplysninger.
- (14) Kommissionen fortsatte med at indhente og efterprøve alle oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på sine undersøgelser. Der blev taget stilling til de skriftlige bemærkninger fra parterne, og afgørelser er i relevante tilfælde blevet ændret i overensstemmelse hermed.

B. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

1. DEN PÅGÆLDENDE VARE

- (15) Den pågældende vare er opdrættede atlantehavslaks, også fileterede, ferske, kølede eller frosne. Denne definition udelukker andre lignende opdrættede fiskeprodukter såsom store fjeldørred, andre laksearter såsom stillehavslaks samt vildlaks og yderligere forarbejdede typer såsom røget laks.
- (16) Varen tariferes i øjeblikket under KN-kode 0302 12 00, 0303 22 00, 0304 10 13 og 0304 20 13, svarende til forskellige fremtrædelsesformer af varen (ferske eller kølede hele fisk, ferske eller kølede fileter, frosne hele fisk og frosne fileter). Alle disse fremtrædelsesformer fandtes at være tilstrækkelig ens til, at de er samme vare i forbindelse med proceduren.

2. SAMME VARE

- (17) Det blev overvejet, om den vare, der fremstilledes i Norge og Chile og på Færøerne og solgtes med henblik på eksport til Fællesskabet, var identisk med, dvs. i enhver henseende mage til, opdrættede atlantehavslaks fremstillet i Fællesskabet og solgt på fællesskabsmarkedet, jf. artikel 1, stk. 4, og artikel 1, stk. 5, i henholdsvis antidumpinggrundforordningen og antisubsidiegrundforordningen.

(18) En part fremførte, at der burde skelnes mellem ferske og frosne laks i forbindelse med undersøgelsen, idet frosne laks, der ikke fremstilles i store mængder i Fællesskabet, havde klart andre kunder og markeder end ferske laks. Det bemærkedes, at i en tidligere undersøgelse af opdrættede atlantehavslaks, som Kommissionen indledte i 1990, og som efterfølgende blev afsluttet uden indførelse af foranstaltninger, havde frosne laks ikke været omfattet af undersøgelsen. Tilsvarende blev opmærksomheden henledt på, at myndighederne i USA konsekvent har skelnet mellem ferske og frosne laks i forbindelse med antidumping- og udligningsundersøgelser vedrørende laks. Denne part fremførte, at frysningen af laksene bibragte den færdige vare en betydelig værdiforøgelse, hvilket værdsattes af bestemte brugere i forarbejdningsindustrien. Det hævdedes, at frosne laks var en yderligere forarbejdet vare, der benyttede ferske laks som råmateriale. Det hævdedes, at forbrugerne i Fællesskabet klart foretrak ferske laks, og at dette afspejledes i den ekstrapris, som de var villige til at betale. I betragtning af disse overvejelser blev det fremført, at frosne atlantehavslaks ikke kunne anses for at være samme vare som den i Fællesskabet fremstillede vare og derfor ikke burde være omfattet af undersøgelsen.

(19) Ved afgørelsen af, om den pågældende vare burde anses for mage til opdrættede atlantehavslaks fremstillet i Fællesskabet, blev det i første omgang overvejet, om de forskellige typer og fremtrædelsesformer af opdrættede atlantehavslaks, dvs. fileter eller hele fisk, ferske eller frosne, havde samme grundlæggende fysiske tekniske og/eller kemiske egenskaber. Argumenter vedrørende parksis i USA og i den tidligere undersøgelse, der blev afsluttet uden indførelse af foranstaltninger, blev ikke fundet relevante i denne forbindelse. Det skal erindres, at i de seneste undersøgelser, som førte til indførelse af foranstaltninger mod importen til Fællesskabet af opdrættede atlantehavslaks med oprindelse i Norge, blev det faktisk fastslået, at den pågældende vare omfattede hele fisk, rensede fisk og forskellige typer portioner og fileter, også ferske, kølede eller frosne, og at sådanne fremtrædelsesformer af laks udgjorde en enkelt vare, der i sig selv ansås for i enhver henseende at være mage til den vare, der fremstilledes i Fællesskabet og solgtes på fællesskabsmarkedet. Kommissionen fandt ikke, at frysning af laks var tilstrækkeligt til at ændre varens grundlæggende egenskaber. Det fandtes, at en af hovedårsagerne til at fryse varen var at lette dens transport til Fællesskabet og ikke at føje en værdi til varen, der værdsattes af visse brugere. Argumentet om, at frosne laks var en yderligere forarbejdet vare på grundlag af ferske laks i lighed med vin fremstillet af druer, blev derfor ikke anset for rimeligt i forbindelse med de aktuelle undersøgelser.

(20) De aktuelle undersøgelser fastslog, at ferske og frosne laks i en vis grad var indbyrdes udskiftelige. I betragtning af den øgede del af den samlede forbrug, der udgjordes af frosne laks i undersøgelsesperioden, må det antages, at der er visse brugere, som ikke samarbejdede i forbindelse med proceduren, og som er i stand til at erstatte ferske

laks med frosne laks i deres produktionsprocesser. Samtidig skal det bemærkes, at fællesskabsmarkedet klart foretrækker opdrættede atlantehavslaks fremfor andre typer laks såsom stillehavslaks og vildlaks. Dette fremgår af den mængde opdrættede atlantehavslaks, der blev forbrugt i Fællesskabet, jf. betragtning 164. Andre laksearter end den pågældende vare anses derfor ikke for at have en væsentlig indflydelse på markedet for opdrættede atlantehavslaks.

C. UDTAGNING AF STIKPRØVER MED HENBLIK PÅ VURDERING AF SPØRGSMÅLET OM DUMPING

(21) For at gøre det muligt for Kommissionen at udvælge en stikprøve i henhold til artikel 17, stk. 2, i antidumpinggrundforordningen blev eksportører, producenter og eksporterende producenter anmodet om at give sig til kende senest tre uger efter indledningen af den fornyede undersøgelse og af antidumpingproceduren og give grundlæggende oplysninger om deres eksport- og hjemmemarkedssalg og deres nøjagtige aktiviteter i forbindelse med fremstillingen af den pågældende vare samt oplyse navnene på alle med dem forretningsmæssigt forbundne selskaber i sektoren for fremstilling og/eller salg af opdrættede atlantehavslaks og disse selskabers aktiviteter. Kommissionen kontaktede også kendte sammenslutninger af eksportører og producenter, myndighederne i Norge og Chile samt Færøernes landstyre. Disse parter gjorde ikke indsigelse mod brugen af stikprøver.

1. FORHÅNDSUDVÆLGELSE AF SAMARBEJDSVILLIGE SELSKABER

Chile

(22) 59 enheder i Chile, der omfattede 42 individuelle selskaber eller koncerner af forretningsmæssigt forbundne selskaber (i det følgende benævnt »selskaber«), gav sig til kende og afgav de ønskede oplysninger inden for den fastsatte frist. De tegnede sig for næsten 100 % af den samlede eksport af den pågældende vare fra Chile til Fællesskabet. Imidlertid var kun 28 producenter med en oplyst eksport til Fællesskabet i undersøgelsesperioden, som kunne tages i betragtning ved udvælgelsen af stikprøven. For så vidt angår de resterende fjorten selskaber var otte forhandlere, der ikke kunne tages i betragtning ved udvælgelsen af stikprøven, tre var producenter uden eksport til Fællesskabet i undersøgelsesperioden, og de sidste tre selskaber var forarbejdningsvirksomheder, der ikke producerede den pågældende vare.

Færøerne

(23) 26 enheder på Færøerne, der var fordelt på tretten grupper af forretningsmæssigt forbundne selskaber, gav sig til kende og afgav de ønskede oplysninger inden for den fastsatte frist. Alle disse selskaber gav udtryk for et ønske om at samarbejde i forbindelse med undersøgelsen. De tegnede sig for 100 % af den samlede eksport

af den pågældende vare fra Færøerne til Fællesskabet. Af de tretten koncerner meldte syv om både produktion og eksport til Fællesskabet i undersøgelsesperioden. Disse syv koncerner blev taget i betragtning ved udvælgelsen af stikprøven.

Norge

- (24) 228 selskaber i Norge besvarede minispørgeskemaet vedrørende stikprøver inden for den fastsatte frist. De tegnede sig for tæt på 100 % af den samlede eksport af den pågældende vare fra Norge til Fællesskabet.

2. UDVÆLGELSE AF STIKPRØVEN

Chile

- (25) I Chile foretages produktionen og salget af den pågældende vare generelt af integrerede selskaber, der udfører begge funktioner. I Chiles tilfælde blev der således kun udtaget en stikprøve af integrerede eksporterende producenter. I overensstemmelse med artikel 17, stk. 1, i antidumpinggrundforordningen baseredes udvælgelsen af stikprøven på den største repræsentative eksportmængde, der med rimelighed kunne undersøges inden for den tid, der var til rådighed. Kriterier, der også fandtes at være vigtige ved udvælgelsen af den chilenske stikprøve, var et repræsentativt hjemmemarkedssalg og en væsentlig produktion.
- (26) På dette grundlag udvalgte fire eksporterende producenter til at udgøre stikprøven efter høring af sammenslutningen af chilenske lakse- og ørredproducenter (CSTPA) og de chilenske myndigheder, der ikke gjorde indsigelse mod Kommissionens forslag. De fire selskaber, der udvalgte til stikprøven, tegner sig ifølge besvarelsenerne af minespørgeskemaet for omkring 45 % af det chilenske eksportsalg til Fællesskabet, 53 % af det chilenske hjemmemarkedssalg og 36 % af den chilenske produktion af den pågældende vare.
- (27) De samarbejdsvillige eksporterende producenter, der ikke indgik i den endelige stikprøve, blev underrettet om, at en eventuel antidumpingtold på de af dem eksporterede varer ville blive beregnet i overensstemmelse med artikel 9, stk. 6, i antidumpinggrundforordningen. Nogle af disse selskaber havde oprindeligt givet udtryk for, at de ville anmode om individuel behandling i overensstemmelse med artikel 17, stk. 3, i antidumpinggrundforordningen, hvis de ikke blev udvalgt til stikprøven. Der blev imidlertid kun modtaget to underbyggede anmodninger herom inden for den frist, der var fastsat i indledningsmeddelelsen.
- (28) Et af de to selskaber, der anmodede om individuel behandling, meddelte efterfølgende Kommissionen, at det ønskede at trække sin anmodning om individuel behandling tilbage, fordi der var alvorlige fejl i dets anmodning (besvarelsen af spørgeskemaet), og det ikke havde personalemæssige ressourcer til enten at rette disse fejl eller fortsætte med undersøgelsen.

- (29) De selskaber, som indgik i den endelige stikprøve, og som samarbejdede fuldt ud i forbindelse med undersøgelsen, samt det eneste selskab, som anmodede om individuel undersøgelse, fik tildelt deres egen dumpingmargin.
- (30) Der blev sendt spørgeskemaer til alle fire selskaber i stikprøven og til de selskaber, der oprindeligt gav udtryk for, at de ville anmode om en individuel margin.

Færøerne

- (31) Som i Chile foretages produktionen og salget af den pågældende vare på Færøerne af integrerede selskaber. Der blev derfor kun udtaget en stikprøve bestående af integrerede eksporterende producenter. I overensstemmelse med artikel 17, stk. 1, i antidumpinggrundforordningen baseredes udvælgelsen af stikprøven på den største repræsentative eksportmængde, der med rimelighed kunne undersøges inden for den tid, der var til rådighed. Tre eksporterende producenter blev udvalgt til at indgå i stikprøven efter høring af de færøske fiskeopdrætters sammenslutning og Færøernes landsstyre og med disses samtykke. De tre selskaber, der udvalgte til stikprøven, tegner sig ifølge besvarelsenerne af minespørgeskemaet for omkring 54 % af Færøernes produktion og eksport til Fællesskabet af den pågældende vare.
- (32) Ingen af de resterende eksporterende producenter anmodede om individuel behandling i henhold til artikel 17, stk. 3, i antidumpinggrundforordningen. De samarbejdsvillige eksporterende producenter, der ikke indgik i den endelige stikprøve, blev derfor underrettet om, at en eventuel antidumpingtold på de af dem eksporterede varer ville blive beregnet i overensstemmelse med artikel 9, stk. 6, i antidumpinggrundforordningen.
- (33) De selskaber, som udgjorde den endelige stikprøve, og som samarbejdede fuldt ud i forbindelse med undersøgelsen, fik tildelt deres egen dumpingmargin. Der blev sendt spørgeskemaer til alle de selskaber, der indgik i stikprøven.

Norge

- (34) Stikprøverne for Norge blev udtaget efter høring af de norske myndigheder og den norske sammenslutning af fiske- og akvakulturindustrier og med disses samtykke.
- (35) Som det var tilfældet på tidspunktet for den undersøgelse (i det følgende benævnt »den oprindelige undersøgelse«), der førte til indførelsen af de oprindelige foranstaltninger, konstateredes det, at der er en klar forskel i de funktioner, der udøves af opdrætterne, der producerer laksene, og forhandlerne (i det følgende benævnt »eksportørerne«), der sælger varen på hjemmemarkedet og til eksport. Det blev derfor besluttet at have to stikprøver, en af opdrættere og en af eksportører.

- (36) Da det fandtes umuligt at indføre en selskabsspecifik told, der kunne håndhæves af toldmyndighederne, idet opdrætterens identitet aldrig kan kontrolleres, blev det besluttet, at stikprøverne skulle benyttes til at fastsætte en enhedstold for hele landet. Da forordning (EF) nr. 772/1999 kun fastsatte en toldsats for Norge som helhed, påtænkte det desuden i den aktuelle undersøgelse at revidere denne enhedstold.
- (37) Som følge heraf trak et selskab, der specifikt havde anmodet om at indgå i stikprøven med henblik på at få en individuel margin, sin anmodning tilbage.
- (38) Selskaberne blev udvalgt på grundlag af følgende kriterier:
- For opdrætterne:
- i) størrelsen af deres produktionsmængde, og
 - ii) deres beliggenhed for derved at sikre en god geografisk spredning.
- For eksportørerne (forhandlerne):
- i) størrelsen af deres eksportmængde, og
 - ii) deres involvering i aktiviteter, der er repræsentative for de forskellige roller, der spilles af norske eksportører.
- (39) De stikprøver, der blev resultatet af denne udvælgelse, omfattede ti selskaber. Disse selskabers besvarelser af spørgeskemaerne viste, at de repræsenterede 17 % af det norske eksportsalg til Fællesskabet, 20 % af det norske hjemmemarkedssalg og 15 % af den norske produktion af den pågældende vare. Der blev sendt spørgeskemaer til alle de selskaber, der indgik i stikprøven.
- (40) Efter meddelelsen hævdede en part, at den norske stikprøve af eksportører ikke var repræsentativ og havde ført til upålidelige resultater, hovedsagelig fordi den omfattede et selskab, der indgik i en multinational koncern med globale interesser. Det skal bemærkes, at stikprøven blev udvalgt i den tidlige fase af den fornyede undersøgelse, og at interesserede parter havde haft mulighed for at fremsætte bemærkninger til stikprøvens relevans på daværende tidspunkt, men ikke havde gjort dette. Det var vigtigere, at der ikke var givet nogen begrundelse for, at den norske eksportørs tilhørsforhold til en multinational koncern skulle gøre oplysningerne om det pågældende selskab uanvendelige med henblik på at klarlægge spørgsmålet om dumping. Påstanden afvistest derfor.

D. DUMPING

1. CHILE

a) Normal værdi

- (41) I overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, i antidumpinggrundforordningen undersøgte Kommissionen først, om hver eksporterende producents hjemmemarkedssalg af

opdrættede atlantehavslaks til uafhængige kunder var repræsentativt, dvs. om dette salg udgjorde mindst 5 % af det tilsvarende samlede eksportsalg til Fællesskabet.

- (42) Det fremgik af denne vurdering, at alle de undersøgte eksporterende producenter havde et repræsentativt salg af opdrættede atlantehavslaks på hjemmemarkedet i undersøgelsesperioden.
- (43) Kommissionen overvejede derefter, om varetyper, der solgtes på hjemmemarkedet, havde samme kvalitet, form (fersk, kølet eller frosset) og fremtrædelsesform (renset med hoved, rensed uden hoved, hele fileter, portioner osv.) som varetyper, der eksporteredes, og den konkluderede, at de var identiske eller direkte sammenlignelige.
- (44) For hver varetype, der solgtes af de eksporterende producenter på hjemmemarkedet og fandtes at være direkte sammenlignelige med typer, der solgtes med henblik på eksport til Fællesskabet, blev det desuden fastsat, hvorvidt hjemmemarkedssalget var tilstrækkeligt repræsentativt i henhold til artikel 2, stk. 2, i antidumpinggrundforordningen. Hjemmemarkedssalget af en bestemt varetype blev anset for tilstrækkeligt repræsentativt, hvis den samlede mængde af den pågældende type, der solgtes på hjemmemarkedet i undersøgelsesperioden, udgjorde mindst 5 % af den samlede solgte mængde af den sammenlignelige type, der eksporteredes til Fællesskabet.
- (45) Kommissionen undersøgte efterfølgende, om hvert selskabs hjemmemarkedssalg kunne anses for at have fundet sted i normal handel, jf. artikel 2, stk. 4, i antidumpinggrundforordningen.

Dette blev gjort ved for hver eksporteret varetype at fastsætte, hvor stor en andel af salget på hjemmemarkedet til uafhængige kunder, der var tabsgivende i undersøgelsesperioden:

— For de varetyper, hvor mere end 80 % af salget på hjemmemarkedet (udtrykt i mængde) ikke fandt sted til under enhedsomkostningerne, og hvor den vejede gennemsnitlige salgspris var lig med eller højere end de vejede gennemsnitlige produktionsomkostninger, beregnedes den normale værdi for hver varetype som det vejede gennemsnit af alle hjemmemarkedspriserne for den pågældende type.

— For de varetyper, hvor mindst 10 % og højst 80 % af salget på hjemmemarkedet (udtrykt i mængde) ikke fandt sted til under enhedsomkostningerne, beregnedes den normale værdi for hver varetype som det vejede gennemsnit af priserne ved de salgstransaktioner på hjemmemarkedet for den pågældende type, der fandt sted til priser lig med eller over enhedsomkostningerne.

— For de varettyper, hvor under 10 % af den solgte mængde blev solgt på hjemmemarkedet til en pris, der ikke lå under enhedsomkostningerne, fandtes det, at den pågældende varetype ikke solgtes i normal handel, og den normale værdi beregnedes derfor.

- (46) For visse typer; der solgtes til eksport til Fællesskabet, fandtes hjemmemarkedsalget at have fundet sted i normal handel for tre af de undersøgte selskaber. Den normale værdi for den tilsvarende varetype blev fastsat på grundlag af de priser, der rent faktisk var betalt eller skulle betales af uafhængige kunder på hjemmemarkedet i Chile i undersøgelsesperioden, jf. artikel 2, stk. 1, i antidumpinggrundforordningen.
- (47) For varettyper, der ikke solgtes i normal handel, og varettyper, der ikke solgtes i repræsentative mængder på hjemmemarkedet, måtte den normale værdi beregnes. Alle fem undersøgte selskaber havde et salg til Fællesskabet af sådanne varettyper.
- (48) Med henblik på at beregne den normale værdi i henhold til artikel 2, stk. 6, i antidumpinggrundforordningen blev de pågældende samarbejdsvillige eksporterende producenters salgs- og administrationsomkostninger samt andre generalomkostninger («SAG-omkostninger») og deres gennemsnitlige fortjeneste på hjemmemarkedsalget af samme vare i normal handel i undersøgelsesperioden lagt til deres gennemsnitlige fremstillingsomkostninger i undersøgelsesperioden. Hvor det var nødvendigt, blev de oplyste fremstillingsomkostninger og SAG-omkostninger justeret, før de blev benyttet til at beregne den normale værdi og til at fastslå, om salget havde fundet sted i normal handel.

b) Eksportpris

- (49) Det fremgik af undersøgelsen, at visse chilenske eksporterende producenter eksporterede til både uafhængige og forretningsmæssigt forbundne kunder i Fællesskabet. To selskaber eksporterede via ikke-forretningsmæssigt forbundne forhandlere i Uruguay og USA. I disse tilfælde kunne det imidlertid fastslås, at den pågældende vare blev sendt til Fællesskabet.
- (50) For den del af de eksporterende producenters eksport af den pågældende vare, der fandt sted direkte til uafhængige kunder i Fællesskabet, fastsattes eksportprisen derfor i overensstemmelse med artikel 2, stk. 8, i antidumpinggrundforordningen på grundlag af de eksportpriser, der faktisk var betalt eller skulle betales af uafhængige kunder i Fællesskabet eller af uafhængige forhandlere i tredjelande.
- (51) Eksportprisen på salg via deres forretningsmæssigt forbundne importører blev beregnet på grundlag af prisen ved videresalg til uafhængige kunder. Der blev foretaget justeringer for alle omkostninger, der påløb mellem import og videresalg af disse importører,

herunder SAG-omkostninger, og for en rimelig fortjeneste, jf. artikel 2, stk. 9, i antidumpinggrundforordningen.

c) Sammenligning

- (52) Sammenligningen mellem den normale værdi og eksportprisen blev foretaget af fabrik. For at sikre en rimelig sammenligning mellem den normale værdi og eksportprisen blev der i form af justeringer taget behørigt hensyn til forskelle, der påvirkede prissammenlignigheden, jf. artikel 2, stk. 10, i antidumpinggrundforordningen. For alle de undersøgte eksporterende producenter er der krævet og indrømmet justeringer for forskelle i omkostninger til transport, søtransport og forsikring, håndtering og lastning samt dermed forbundne omkostninger, importafgifter, kreditomkostninger, omkostninger efter salg, provisioner, rabatter, nedslag og valutaomregning, når dette har været relevant og berettiget.

d) Dumpingmargener

- (53) Dumpingmargenerne for de undersøgte selskaber blev fastsat på grundlag af en sammenligning mellem den normale værdi beregnet som et vejlet gennemsnit for hver varetype og den vejede gennemsnitlige eksportpris for hver varetype.
- (54) Da der blev fastsat dumpingmargener på nul for tre af de fire chilenske eksporterende producenter i stikprøven, er dumpingmargenen for eksporterende producenter, som gav sig til kende i overensstemmelse med artikel 17 i antidumpinggrundforordningen, men som ikke blev individuelt undersøgt, i henhold til artikel 9, stk. 6, i antidumpinggrundforordningen blevet fastsat på grundlag af dumpingmargenen for det selskab i stikprøven, for hvilket det konstateredes, at der forekom dumping. Som følge af den samlede høje grad af samarbejdsvilje fandtes det endvidere passende at fastsætte restdumpingmargenen for ikke-samarbejdsvillige selskaber med samme niveau.
- (55) Udtrykt i procent af cif-importprisen, Fællesskabets grænse, ufortoldet, udgør dumpingmargenerne følgende:

Selskaber i stikprøven

— Marine Harvest Chile SA	29,4 %
— Salmones Multiexport Ltda	0 %
— Invertec Pesquara Mar de Chiloé SA	0 %
— Pesca Chile SA	0 %

Selskab, der blev indrømmet individuel behandling

— Cultivos Yadrán SA og den dermed forretningsmæssigt forbundne eksportør Yadrán Quellón SA	10,3 %
---	--------

Alle andre selskaber	29,4 %
----------------------	--------

1. FÆRØERNE

a) Normal værdi

- (56) I overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, i antidumpinggrundforordningen undersøgte Kommissionen først, om hver eksporterende producents hjemmemarkedssalg af den pågældende vare til uafhængige kunder var repræsentativt, dvs. om dette salg udgjorde mindst 5 % af det tilsvarende samlede eksportsalg til Fællesskabet.
- (57) Det fremgik af denne undersøgelse, at ingen af de undersøgte eksporterende producenter havde et repræsentativt salg af opdrættede atlantehavslaks på hjemmemarkedet i undersøgelsesperioden.
- (58) Som foreskrevet i artikel 2, stk. 3, i antidumpinggrundforordningen måtte den normale værdi derfor fastsættes enten på grundlag af produktionsomkostningerne for selskaberne i stikprøven plus et rimeligt beløb til SAG-omkostninger og fortjeneste eller på grundlag af eksportpriserne ved salg i normal handel til et egnet tredjeland, forudsat at dette salg var repræsentativt.
- (59) I denne forbindelse konstateredes det, at ingen af de eksporterende producenter havde et repræsentativt eksportsalg til noget enkelt tredjeland. Kommissionen havde derfor intet andet valg end at basere den normale værdi på produktionsomkostningerne for selskaberne i stikprøven plus et rimeligt beløb til dækning af SAG-omkostninger og fortjeneste.
- (60) Da der ikke er et repræsentativt hjemmemarkedssalg af den pågældende vare og heller ikke noget hjemmemarkedssalg af andre varer, der tilhører samme generelle kategori som varen, blev der søgt efter en rimelig metode til at beregne de SAG-omkostninger og den fortjeneste, der skulle tillægges produktionsomkostningerne for de eksporterende producenter i stikprøven.
- (61) Det blev derfor i henhold til artikel 2, stk. 6, litra c), besluttet at fastsætte den normale værdi for de eksporterende producenter i stikprøven ved til deres produktionsomkostninger at lægge et vejet gennemsnit af de SAG-omkostninger og den fortjeneste, der var relevante for hjemmemarkedssalget for de chilenske eksporterende producenter i stikprøven. Denne metode fandtes at være den mest rimelige i denne situation, da Chile er part i samme procedure som Færøerne, og da produktions- og salgsstrukturen for dette lands lakseindustri ligner strukturen på Færøerne i den forstand, at lakseindustrien både i Chile og på Færøerne drives af store integrerede selskaber.
- (62) Efter meddelelsen herom anfægtede en part denne metode og hævdede, at Kommissionen ikke burde have benyttet SAG-omkostningerne og fortjenesten fra Chile

ved beregningen af den normale værdi for Færøerne, da det chilenske marked ikke er sammenligneligt med det færøske marked hverken med hensyn til størrelse eller udvikling. Den hævdede endvidere, at en fortjeneste på 15 % burde have været benyttet, da Kommissionen havde fundet, at dette var et passende rentabilitetsniveau for EF-erhvervsgruppen i den oprindelige undersøgelse vedrørende Norge.

- (63) Det skal hertil bemærkes, at da der ikke er noget hjemmemarked på Færøerne for den pågældende vare, er spørgsmålet om sammenlignelighed mellem et ikke-eksisterende hjemmemarked og et andet hjemmemarked irrelevant. Kommissionen fastholder derfor, at da der ikke er noget hjemmemarked på Færøerne for den pågældende vare eller andre tilsvarende varer, var den mest hensigtsmæssige metode til fastsættelse af den normale værdi for dette område at benytte de vejede gennemsnitlige SAG-omkostninger og fortjenester for de chilenske eksporterende producenter, der indgik i stikprøven. Som nævnt i betragtning 61 fandtes dette at være den mest rimelige metode på grund af lakseindustriens ensartede struktur i de to områder. For så vidt angår påstanden med hensyn til det benyttede fortjenstniveau skal det bemærkes, at den fortjenstmargen (15 %), der i den oprindelige undersøgelse vedrørende Norge blev benyttet til at beregne skadesmargenen, ikke skal forveksles med den fortjenstmargen, der skal benyttes til at beregne den normale værdi i forbindelse med dumpingberegningerne i de aktuelle undersøgelser. På grundlag af ovenstående kan de påstande, der er fremsat af den nævnte part, ikke berettige en ændring af de metode, som Kommissionen har benyttet.

b) Eksportpris

- (64) Det blev fastslået, at de færøske eksporterende producenters eksport fandt sted direkte til uafhængige kunder i Fællesskabet. Eksportprisen blev derfor fastsat på grundlag af de eksportpriser, der faktisk betales eller skulle betales, jf. artikel 2, stk. 8, i antidumpinggrundforordningen.

c) Sammenligning

- (65) Sammenligningen mellem den normale værdi og eksportprisen blev foretaget af fabrik. For at sikre en rimelig sammenligning mellem den normale værdi og eksportprisen blev der i form af justeringer taget behørigt hensyn til forskelle, der påvirkede prissammenligneligheden, jf. artikel 2, stk. 10, i antidumpinggrundforordningen.

(66) For alle eksporterende producenter i undersøgelsen blev der indrømmet justeringer for forskelle i omkostninger til land- og søtransport, forsikring, kreditter, rabatter og nedslag, når dette var relevant og berettiget.

d) Dumpingmargener

(67) Dumpingmargenerne blev fastsat på grundlag af en sammenligning mellem den normale værdi beregnet som et vejet gennemsnit for hver varetype og den vejede gennemsnitlige eksportpris for hver varetype. Ved denne sammenligning fandtes der dumpingmargener på nul for alle de tre selskaber, der indgik i stikprøven. På grund af den høje grad af samarbejdsvilje, der udvist af de eksporterende producenter på Færøerne, fandtes det endvidere passende at tildele alle andre færøske eksporterende producenter en dumpingmargen på nul.

3. NORGE

a) Generelt

(68) I den oprindelige undersøgelse blev spørgsmålet om dumping vurderet på eksportørniveau, fordi opdrætterne dengang solgte hele deres produktion til norske eksportører og generelt ikke var bekendt med varens endelige bestemmelsessted. Da der ikke er sket nogen grundlæggende ændring af denne situation siden den oprindelige undersøgelse, er samme fremgangsmåde blevet fulgt i den nuværende undersøgelse.

(69) Det skal også bemærkes, at det på tidspunktet for den oprindelige undersøgelse fandtes rimeligt at udvælge en repræsentativ stikprøve af norske opdrættere og at basere de »anskaffelsesomkostninger«, der benyttedes til at afgøre, om den enkelte eksportørs hjemmemarkedssalg var rentabelt eller ej, og til at beregne den normale værdi, på et vejet gennemsnit af hjemmemarkedssalgspriserne for de opdrættere, der indgik i stikprøven. Af de i betragtning 68 anførte årsager blev samme fremgangsmåde fulgt i denne undersøgelse.

(70) I den oprindelige undersøgelse var dumpingundersøgelsen begrænset til to specifikke varettyper (nemlig fersk/kølet laks, rensed, med hoved, af fineste kvalitet, og fersk/kølet laks, rensed, med hoved, af normal kvalitet), der tegnede sig for over 72 % af den samlede eksport til Fællesskabet for hver af de seks eksportører, der indgik i stikprøven. Samme fremgangsmåde blev fulgt i den aktuelle undersøgelse, da disse to varettyper fandtes at udgøre ikke mindre end 85 % af den samlede eksport til Fællesskabet for hver af de fem eksportører, der udgjorde den aktuelle stikprøve.

(71) Da det i den aktuelle undersøgelse påtænkes at fastsætte en landsdækkende enhedstold for Norge, blev der beregnet en vejet gennemsnitlig normal værdi og en

vejet gennemsnitlig eksportpris for Norge som helhed på grundlag af de oplysninger, der var afgivet af de selskaber, som indgik i stikprøven.

b) Normal værdi

(72) Det blev først undersøgt, om hver eksportørs hjemmemarkedssalg — samlet og for hver af de to undersøgte varettyper — havde fundet sted i repræsentative mængder. I denne forbindelse skal det erindres, at i den oprindelige undersøgelse blev der set bort fra de mængder, som solgtes til andre eksportører, og hvor sælgeren ikke kunne identificere det endelige bestemmelsessted. I betragtning af de særlige træk ved det norske hjemmemarked blev en andel på mindst 4 % af eksporten af den pågældende vare til Fællesskabet desuden anset for tilstrækkeligt til at udgøre et repræsentativt hjemmemarkedssalg mod normalt 5 %. Da situationen ikke har ændret sig grundlæggende i denne forbindelse, blev begge disse fremgangsmåder også anvendt i den aktuelle undersøgelse.

(73) En part fremførte, at Kommissionen ikke burde have benyttet et hjemmemarkedssalg, der repræsenterede mindre end 5 % af eksporten til Fællesskabet, og antydede, at salget til kunder på hjemmemarkedet kunne være blevet yderligere omdirigeret til Fællesskabet. I forbindelse med den første påstand bemærkes det, at antidumpinggrundforordningen klart giver mulighed for at benytte et hjemmemarkedssalg på mindre end 5 %, hvis priserne anses for repræsentative for det pågældende marked, jf. artikel 2, stk. 2. Da omstændighederne vedrørende hjemmemarkedsforbruget i Norge ikke havde ændret sig grundlæggende mellem den oprindelige og den nuværende undersøgelse, måtte denne påstand derfor afvises. For så vidt angår den anden påstand undersøgte Kommissionen, om det salg, der var blevet benyttet, virkelig havde fundet sted på hjemmemarkedet, og anvendte kun de transaktioner, der var gået til endelige modtagere på hjemmemarkedet.

(74) Det konstateredes, at kun for en enkelt eksportør svarede hjemmemarkedssalget — samlet og for hver af de to betragtede varettyper — til mindst 4 % af eksportsalget til Fællesskabet. De andre eksportører i stikprøven havde enten intet hjemmemarkedssalg eller et hjemmemarkedssalg, der lå betydeligt under denne procentsats.

(75) For den ene eksportør, hvis hjemmemarkedssalg fandtes repræsentativt, blev det derefter undersøgt, om dette salg kunne anses for at have fundet sted i normal handel, jf. artikel 2, stk. 4, i antidumpinggrundforordningen. I denne forbindelse fandtes det for begge varettyper, at andelen (i mængde) af det salg på hjemmemarkedet i undersøgelsesperioden, der havde fundet sted til priser over enhedsomkostningerne, var under 80 %, men over 10 %.

- (76) I betragtning af ovenstående blev den normale værdi for hver varetype beregnet som det vejede gennemsnit af de hjemmemarkedssalgspriser, der svarede til eller lå over enhedsomkostningerne for den pågældende varetype.
- (77) De enhedsomkostninger, der blev benyttet til at fastslå, om hjemmemarkedssalget havde fundet sted i normal handel, blev beregnet ved at lægge den pågældende eksportørs SAG-enhedsomkostninger for hjemmemarkedssalget af den samme vare til enhedens »anskaffelsesomkostninger«. Enhedsanskaffelsesomkostningerne pr. varetype fastsattes som det vejede gennemsnit af de priser, som selskaberne i stikprøven af opdrættere opnåede ved salg til uafhængige kunder på hjemmemarkedet i normal handel.
- (78) Da de resterende fire eksportører i stikprøven ikke havde noget repræsentativt salg, blev den normale værdi for dem beregnet på grundlag af anskaffelsesomkostningerne som defineret ovenfor plus et rimeligt beløb til dækning af SAG-omkostninger og fortjeneste, jf. artikel 2, stk. 3, og artikel 2, stk. 6, litra c), i antidumpinggrundforordningen. Det beløb, der benyttedes for SAG-omkostninger og fortjeneste, var baseret på de respektive beløb, der beregnedes for den eneste eksportør, hvis normale værdi var baseret på hjemmemarkedssalget.
- (79) En part fremførte, at det var ukorrekt kun at benytte én eksportørs SAG-omkostninger og fortjeneste, og klagede over, at de pågældende beløb ikke var blevet oplyst. Efter den pågældende parts opfattelse var de benyttede beløb af en lavere procentsats end de beløb, der var blevet benyttet i den oprindelige undersøgelse. For så vidt angår disse påstande skal det for det første bemærkes, at den pågældende part ikke havde foreslået noget alternativ, og at en anvendelse af de beløb, der var blevet konstateret i forbindelse med undersøgelsen vedrørende Chile, ikke ville have medført et resultat, der var gunstigere for den pågældende part. Der var desuden ingen grund til, at de beløb, der var blevet konstateret i den oprindelige undersøgelse, skulle benyttes, da der i artikel 11, stk. 9, henvises til en anvendelse af den samme metode som i den oprindelige undersøgelse (hvor omstændighederne er uændrede) og ikke til anvendelse af de samme faktuelle tal i forbindelse med dumpingberegningen. Denne påstand blev derfor afvist. For så vidt angår en offentliggørelse af SAG-omkostninger og fortjeneste, der kun vedrørte en enkelt eksportør, kunne disse tal ikke oplyses af fortrolighedshensyn.
- (80) Endelig blev de normale værdier, der således var fastsat for hver eksportør i stikprøven, vejet på grundlag af de mængder, der solgtes til deres respektive kunder i Fællesskabet, og der blev derved fastsat en gennemsnitlig normal værdi for Norge.
- c) **Eksportpris**
- (81) I de tilfælde, hvor eksportsalget fandt sted til uafhængige kunder i Fællesskabet, fastsattes eksportprisen i overensstemmelse med artikel 2, stk. 8, i antidumpinggrundforordningen på grundlag af de eksportpriser der faktisk var betalt eller skulle betales.
- (82) I visse tilfælde blev den pågældende vare importeret til Fællesskabet af et forretningsmæssigt forbundet selskab (en »forarbejdningsvirksomhed«) med henblik på yderligere forarbejdning og salg som røget eller marineret laks. I disse tilfælde ville pålidelige eksportpriser normalt blive fastsat ved at trække alle omkostninger, der var påløbet mellem import og videresalg, fra de priser, hvortil varen solgtes til den første uafhængige kunde, jf. artikel 2, stk. 9, i antidumpinggrundforordningen. Det fandtes imidlertid, at med en enkelt undtagelse fandt salget fra alle disse eksportører til de selskaber, hvormed de var forretningsmæssigt forbundne, sted til priser, der fuldt ud svarede til de priser, hvortil eksportørerne i stikprøven solgte varen til uafhængige kunder i Fællesskabet. I disse tilfælde blev det konstateret, at både eksportørerne og de dermed forretningsmæssigt forbundne forarbejdningsvirksomheder opererede med en rimelig fortjeneste, og at forarbejdningsvirksomhederne ikke syntes at opnå finansiel støtte fra de norske eksportører, med hvilke de var forretningsmæssigt forbundne. Kommissionen fandt derfor, at de priser, der betaltes af disse forretningsmæssigt forbundne forarbejdningsvirksomheder, var pålidelige og kunne benyttes til at fastsætte eksportprisen på grundlag af de priser, der faktisk betaltes eller skulle betales.
- (83) For den eneste eksportør, der fandtes at sælge varen til forretningsmæssigt forbundne forarbejdningsvirksomheder til priser, der ikke svarede til de gennemsnitspriser, hvortil eksportørerne i stikprøven solgte varen til uafhængige kunder i Fællesskabet, blev eksportprisen beregnet i overensstemmelse med artikel 2, stk. 9, i antidumpinggrundforordningen.
- (84) En part fremførte, at eksportpriserne burde have været beregnet for alle eksportørerne. Denne påstand blev afvist, fordi artikel 2, stk. 9, i antidumpinggrundforordningen kun skal anvendes, når eksportpriserne anses for upålidelige, hvilket kun var tilfældet for én eksportør.
- (85) Endelig blev de eksportpriser, der således var fastsat for hver eksportør i stikprøven, vejet på grundlag af de mængder, der solgtes til deres respektive kunder i Fællesskabet, og der blev derved fastsat en gennemsnitlig eksportpris for Norge.

d) Sammenligning

- (86) Den gennemsnitlige normale værdi og den gennemsnitlige eksportpris, fastsat som beskrevet ovenfor, blev sammenlignet af fabrik. For at sikre en rimelig sammenligning mellem den normale værdi og eksportprisen blev der i form af justeringer taget behørigt hensyn til forskelle, der påvirkede prissammenligneligheden, jf. artikel 2, stk. 10, i antidumpinggrundforordningen. I forbindelse med eksportprisen blev der derfor indrømmet justeringer for forskelle i omkostninger til rabatter og nedslag, transport, forsikring, håndtering og lastning og dermed forbundne omkostninger, kreditter og omkostninger efter salg samt for afgiften på eksporten af norske laks til Fællesskabet, når dette var relevant og dokumenteret. I forbindelse med den normale værdi blev der tilsvarende foretaget justeringer for forskelle i omkostninger til transport, forsikring, håndtering, lastning og dermed forbundne omkostninger samt for omkostninger til kredit.
- (87) En part anfægtede, at justeringernes faktiske størrelse ikke var blevet oplyst. De faktiske tal kunne imidlertid ikke oplyses af fortrolighedshensyn.

e) Dumpingmargen

- (88) Dumpingmargenen blev fastsat på grundlag af en sammenligning af den vejede gennemsnitlige normale værdi og den vejede gennemsnitlige eksportpris i overensstemmelse med artikel 2, stk. 11 og 12, i antidumpinggrundforordningen.
- (89) Det fremgik af denne sammenligning, at dumpingmargenen for landet som helhed var nul.
- (90) En part hævdede, at hvis den vejede gennemsnitlige normale værdi var blevet sammenlignet med individuelle eksporttransaktioner, således som det efter den pågældende parts opfattelse burde være sket, ville dette have vist, at der forekom dumping. Af pålidelighedshensyn vurderede Kommissionen også Norges dumpingmargen ved at sammenligne den vejede gennemsnitlige normale værdi med priserne på individuelle eksporttransaktioner. Denne sammenligning viste kun en ubetydelig dumpingmargen for Norge, hvilket betød, at metoden med sammenligning af den vejede gennemsnitlige normale værdi og den vejede eksportpris afspejlede det fulde omfang af dumping. Påstanden afvistes derfor.
- (91) En part hævdede, at beregningerne skulle have ført til en konstatering af dumping, og fremhævede, at visse betydningsfulde norske selskaber havde haft tab i undersøgelsesperioden. Denne part hævdede også, at systemet med pristilsagn blev omgået af et stort antal norske eksportører, og at dette tydede på, at der forekom dumping. For det første skal det imidlertid bemærkes, at en selektiv fremhævelse af individuelle selskabers økono-

miske resultater ikke afspejler den generelle situation for den norske lakseindustri som helhed. Faktisk var billedet blandet for den norske lakseindustri situation i undersøgelsesperioden, hvilket er det normale for de fleste erhvervsgrupper, hvor visse selskaber har tab, mens andre har overskud. Da årsagerne til, at selskaber melder om tab, kan variere (og f.eks. kan skyldes ekstraordinære omstrukturingsomkostninger eller tab på investeringer i andre varer eller lande), betyder det forhold, at de var tabsgivende i undersøgelsesperioden, desuden i sig selv ikke nødvendigvis, at de solgte den pågældende vare til dumpingpriser. For så vidt angår spørgsmålet om pristilsagnene skal det bemærkes, at denne part ikke fremførte væsentlige beviser for sin påstand. Det erkendes, at visse tilsagn blev trukket tilbage efter at være blevet misligholdt, men det store flertal af tilsagn blev opretholdt, og undersøgelsen gav ingen beviser for, at de pågældende selskaber ikke overholdt deres tilsagn. Disse påstande blev derfor afvist.

f) Sandsynligheden for fornyet dumping*i) Produktionskapacitet*

- (92) Med en enkelt undtagelse arbejdede alle de norske opdrættere i stikprøven ved fuld kapacitet i undersøgelsesperioden.
- (93) Produktionskapaciteten i Norge afhænger af udstedelse af yderligere licenser fra den norske regering og også af de foderkvotepolitikker, der fastlægges af myndighederne. Parterne i Norge har fremført, at alle stigninger i antallet af licenser og enhver udvidelse af foderkvotepolitikken vil ske i henhold til en bæredygtig udvidelse af markedet.
- (94) En part hævdede, at Norge snart vil øge sin produktionskapacitet med over 10 % efter den norske regerings udstedelse af 90 nye produktionslicenser i november 2002, og at dette forhold alene er tilstrækkeligt til at gøre det sandsynligt, at der vil forekomme yderligere skadevoldende dumping i forbindelse med den norske eksport til Fællesskabet.
- (95) Kommissionen fandt imidlertid, at en stigning i antallet af produktionslicenser ikke nødvendigvis i sig selv vil føre til en faktisk produktionsstigning, da dette også vil afhænge af foderkvoternes størrelse. Det fandtes også, at en mulig stigning først ville kunne mærkes på fællesskabsmarkedet fra udgangen af 2004 på grund af den pågældende vares produktionstid på mindst to år. På kort sigt vil en sådan potentiel forøgelse af produktionskapaciteten derfor ikke have nogen virkning på størrelsen af salget, herunder eksporten til Fællesskabet. Under alle omstændigheder indebærer en stigning i produktionskapaciteten ikke i sig selv, at der vil forekomme yderligere eksport fra Norge til Fællesskabet til skadevoldende priser. Påstanden afvistes derfor.

ii) Eksportsalg til andre lande (priser, mængde, dumping)

- (96) Analysen af udviklingen med hensyn til priser og mængder til andre lande blev foretaget på grundlag af statistiske oplysninger og oplysninger indhentet fra selskaberne i stikprøven.
- (97) Analysen på grundlag af statistiske oplysninger blev vanskeliggjort af, at eksporten af laks blev registreret under statistiske koder, der ikke skelner mellem varettyper, og af, at priserne kan variere meget betydeligt afhængig af varetypen. Det fremgik af undersøgelsen af de eksporterende mængder, at eksporten af den pågældende vare fra Norge til »nye markeder« såsom Rusland og Polen steg meget betydeligt mellem perioden før indførelsen af foranstaltningerne og undersøgelsesperioden. Eksporten til andre mere »traditionelle« markeder, såsom Japan, Hongkong og Taiwan, steg på en måde, der var mere sammenlignelig med eksporten til Fællesskabet, der også er et traditionelt marked. Det bør derfor forventes, at hovedparten af den yderligere eksport, der vil finde sted som følge af en kapacitetsforøgelse, vil være rettet mod »nye markeder«, der er i konstant vækst, og ikke mod »traditionelle markeder« som Fællesskabet, der allerede har nået en vis grad af stabilitet.
- (98) I samme periode var priserne stort set stabile for de traditionelle markeder, mens priserne på eksporten til lande udenfor EU under et i gennemsnit var højere end priserne på eksporten til fællesskabsmarkedet. Priserne ved salg til nye markeder er faldet noget, hvilket kan forventes af markeder i stærk vækst.
- (99) Undersøgelsen af oplysninger, der blev modtaget fra selskaberne i stikprøven, bekræftede, at eksporten af laks fra Norge til lande uden for EU fandt sted til priser, der i gennemsnit var højere end priserne på eksporten til Fællesskabet.
- (100) Da Fællesskabet længe har været det vigtigste eksportmarked for laks fra Norge, kan det antages, at hvis foranstaltningerne ophæves, vil udviklingen med hensyn til eksportmængde og prisadfærd snarere svare til udviklingen for andre traditionelle markeder end til udviklingen for markeder såsom Polen og Rusland. Hvis foranstaltningerne ophæves, vil priserne derfor sandsynligvis forblive stabile, og mængderne vil kun stige i samme grad, som de har gjort det i perioden efter indførelsen af foranstaltningerne. Det skal også bemærkes, at eksporten til de øvrige traditionelle markeder (Japan, Hongkong og Taiwan) synes at have funderet sted til ikke-dumpede priser i undersøgelsesperioden.
- (101) Efter oplysningerne herom hævdede et antal parter, at analysen af sandsynligheden for fornyet dumping var baseret på optimistiske forudsætninger, der ikke ville

blive opfyldt. Det blev særlig hævdet, at Polen og Rusland ikke var reelle endelige bestemmelsesmarkeder, men kun »bekvemmelighedsmarkeder« hvorfra laksen kunne videresendes til Fællesskabet. En undersøgelse af handelsstatistikker viste imidlertid kun ubetydelige forsendelser af den pågældende vare fra disse lande til Fællesskabet. De pågældende parter har desuden ikke fremlagt dokumentation for deres påstande. Denne påstand måtte derfor afvises.

iii) Konklusioner

- (102) I betragtning af den ovenfor beskrevne markedssituation findes det usandsynligt, at der i det mindste på kort sigt vil blive tilført væsentlige mængder til Fællesskabet, hvis foranstaltningerne ophæves. Selv om det ikke kan udelukkes, at situationen kan ændre sig fra slutningen af 2004 som følge af de nye produktionslicenser, finder Kommissionen, at størstedelen af en eventuel stigning i eksporten fra Norge vil være rettet mod nye markeder i vækst snarere end mod Fællesskabet. Da undersøgelsen har vist, at eksporten af den pågældende vare til traditionelle markeder, herunder Fællesskabet, i undersøgelsesperioden ikke fandt sted til dumpingpriser, kan priserne med rimelighed forventes at forblive stabile og uden dumping, selv i tilfælde af øget norsk produktion, jf. betragtning 100.
- (103) Det konkluderes derfor, at det vil være usandsynligt, at der igen vil forekomme eksport af den pågældende vare til Fællesskabet til dumpingpriser, hvis foranstaltningerne over for Norge ophæves.

E. SUBSIDIER

1. INDLEDENDE BEMÆRKNINGER

- (104) Det blev i den oprindelige undersøgelse fastslået, at Norges regering ydede en række subsidier, der fandtes at være udligningsberettigede i henhold til artikel 3 i anti-subsidiegrundforordningen. De programmer, der i den oprindelige undersøgelse fandtes at være udligningsberettigede, blev undersøgt i forbindelse med denne fornyede undersøgelse. Desuden blev det undersøgt, om andre subsidieordninger medførte en fordel for producenter og eksportører af den pågældende vare.
- (105) I denne forbindelse undersøgte Kommissionen, om statslige institutioner, herunder enhver offentlig eller privat enhed under den norske regerings kontrol, ydede noget finansielt bidrag til lakseopdrættere i Norge som defineret i artikel 2, stk. 1, i antisubsidiegrundforordningen. Det blev endvidere undersøgt, om de finansielle bidrag, der fandtes at eksistere, medførte en fordel for deres modtagere.

(106) Selv om et begrænset antal repræsentative selskaber blev undersøgt efter aftale med de norske myndigheder, fandtes det som i den oprindelige undersøgelse hensigtsmæssigt at fastsætte et enkelt landsdækkende subsidiebeløb.

(107) Det blev også undersøgt, hvorvidt det er sandsynligt, at foranstaltningernes udløb vil føre til fortsat eller fornyet subsidiering.

2. AFTALEN OM DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE SAMARBEJDSOMRÅDE (EØS-AFTALEN)

(108) Den norske regering gentog sit argument fra den tidligere undersøgelse om, at anvendelsen af udligningsforanstaltninger på fiskeriområdet kun skulle overvejes og vurderes i forbindelse med forpligtelserne i henhold til protokol 9 til EØS-aftalen og i forbindelse med fælleserklæringerne om den aftalte fortolkning af protokollens artikel 4, stk. 1 og 2.

(109) Den norske regering henviste til artikel 4, stk. 1, i protokol 9, der foreskriver, at støtte til fiskerisektoren af statsmidler, som skaber konkurrence fordejlning, skal afskaffes. Endvidere henviste den til fælleserklæringen, hvori det hedder: »EFTA-staterne overtager ikke den gældende fællesskabsret vedrørende fiskeripolitikken, og det fastslås derfor, at ved henvisninger til støtte ydet af statsmidler skal de kontraherende parter vurdere en eventuel fordejlning af konkurrencen på grundlag af EØF-traktatens artikel 92 og 93 og i forbindelse med de relevante bestemmelser i gældende fællesskabsret vedrørende fiskeripolitikken samt indholdet af fælleserklæringen om artikel 61, stk. 3, litra c), i aftalen«. Med andre ord fremfører den norske regering, at vurderingen af en eventuel fordejlning af konkurrencen skal baseres på en sammenligning mellem den støtte, der ydes af de pågældende EFTA/EØS-stater, og den støtte, der ydes af Fællesskabet, og hvor det konstateres, at der forekommer fordejlning af konkurrencen, skal statsstøtten afskaffes.

(110) Som i den oprindelige undersøgelse skal det erindres, at artikel 26 i EØS-aftalen forbyder brugen af udligningsforanstaltninger, medmindre andet er fastsat i aftalen. I denne forbindelse fremgår det udtrykkelig af artikel 20 i EØS-aftalen, at bestemmelser og ordninger, der gælder for fisk, er fastsat i protokol 9. Artikel 4, stk. 3, i protokol 9 forbyder udtrykkelig brugen af udligningsforanstaltninger til at afhjælpe de skadelige virkninger af subsidier i fiskerisektoren. Protokol 13 til denne aftale begrænser brugen af udligningsforanstaltninger til områder, hvor fællesskabsretten ikke er fuldt integreret. Dette er tilfældet for fiskerisektoren.

3. PROGRAMMER, DER FANDTES UDLIGNINGSBERETTIGEDE I DEN OPRINDELIGE UNDERSØGELSE

a) Differentierede socialsikringsbidrag

(111) I Norge varierer arbejdsgivernes socialsikringsbidrag alt efter den ansattes bopælszone. Som i den oprindelige undersøgelse består ordningen af fem geografiske zoner med differentierede satser. Satsene ligger mellem 14,1 % i zone 1 til 0 % af den ansattes bruttoløn for ansatte bosiddende i zone 5:

Zone 1	14,1 %
Zone 2	10,6 %
Zone 3	6,4 %
Zone 4	5,1 %
Zone 5	0 %

(112) Ifølge den norske regering blev zonerne revideret i 1999, men det forekom kun mindre justeringer. Nogle sektorer er blevet taget ud af systemet med differentierede socialsikringsbidrag, f.eks. minedrift og telekommunikation. Disse sektorer skal betale 14,1 % uanset deres ansattes bopælssted. De forskellige satser er ikke ændret siden den oprindelige undersøgelse.

(113) Arbejdsgivernes differentierede socialsikringsbidrag udgør et subsidie som defineret i artikel 2 i antisubsidiegrundforordningen. Konklusionen vedrørende denne ordning er den samme som i den oprindelige undersøgelse.

(114) Reduktion af eller fritagelse for arbejdsgivernes socialsikringsbidrag udgør et finansielt bidrag fra Norges regering. Systemet er regeringsindtægter, som der gives afkald på eller ikke opkræves. Ved at fritage arbejdsgiverne fra at betale socialsikringsbidrag eller ved at reducere disse bidrag mindskes regeringens indtægter i alle zoner undtagen zone 1. Ordningen falder derfor ind under definitionen af et finansielt bidrag, jf. artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), i antisubsidiegrundforordningen.

(115) Ordningen medfører klart en fordel for arbejdsgiverne, jf. artikel 2, stk. 2, i antisubsidiegrundforordningen. Ved at beskæftige ansatte med bopæl i zone 2 til 5 opnår arbejdsgiverne en fordel i forhold til den situation, der ville eksistere, hvis alle ansatte havde bopæl i zone 1 og var genstand for grundsatsen på 14,1 %. Ordningen medfører en de facto-fordel for arbejdsgivere på grundlag af deres beliggenhed, da de fleste ansatte bor i samme zone som deres arbejdsgiver. Fordelen for arbejdsgivere, der beskæftiger ansatte i zone 2 til 5, er forskellen mellem det faktiske beløb, der betales i socialsikringsbidrag, og størrelsen af de bidrag, der ville være blevet betalt, hvis grundsatsen på 14,1 % var blevet benyttet. Subsidiebeløbet bør derfor lige som i den oprindelige undersøgelse måles i forhold til ovennævnte grundbidragssats.

- (116) Arbejdsgivere i zone 2 til 5 betaler mindre end grund-satsen i zone 1, og fordelten er derfor udelukkende begrænset til selskaber beliggende i disse zoner. Dette subsidie er derfor specifikt i henhold til artikel 3, stk. 2, litra a), i antisubsidiegrundforordningen.
- (117) Som i den oprindelige undersøgelse kunne Norges regering ikke fremlægge samlede tal for lakseopdrætsindustriens socialsikringsbidrag. Grundlaget for beregningen af fordelten var derfor de socialsikringsbidrag, der blev betalt af de undersøgte opdrættere i forskellige zoner. Subsidiet blev beregnet ved at sammenligne de faktiske betalinger af socialsikringsbidrag med de beløb, der ville være blevet betalt, hvis grundsatsen på 14,1 % var blevet benyttet.
- (118) Den således konstaterede forskel fandtes at være fordelten for lakseopdrætterne. Det samlede subsidie udgør 0,84 % af de undersøgte opdrætteres omsætning (herunder i zone 1).

b) Statens nærings- og distriktsudviklingsfond (SND)

- (119) SND blev oprettet ved lov nr. 97 af 3. juli 1992 og indledte sin virksomhed den 1. januar 1993. SND ejes af Handels- og Industriministeriet og skal udføre offentlige opgaver. SND's mål er at fremme rentabel virksomhed og økonomisk udvikling i hele Norge ved at bidrage til udvikling, modernisering og omstrukturering af — og produktudvikling og nyetablering i — norsk handel og industri samt fremme aktiviteter, der vil give stabil og rentabel beskæftigelse og muligheder i områder med særlige beskæftigelsesproblemer eller et traditionelt svagt økonomisk grundlag.
- (120) SND yder begunstigelser til firmaer i form af tilskud, lån og lånegarantier.

i) Tilskud

- (121) De tilskudsprogrammer, som lakseopdrætterne har adgang til, finansieres over Handels- og Industriministeriets og Kommunal- og Regionalministeriets budgetter. De af disse ministerier finansierede programmer har fungeret siden 1996. To nye programmer finansieret af Fiskeriministeriet, NUMARIO og programmet for tilskud til udvikling af havsektoren, blev indledt i henholdsvis 1997 og 2001. De er imidlertid ikke blevet benyttet af lakseopdrætningssektoren og blev derfor ikke undersøgt yderligere.
- (122) Følgende programmer har været til rådighed for lakseopdrætterne:
1. Udviklingstilskud.
 2. Regionale udviklingstilskud.

- (123) Sidstnævnte program er begrænset til at bistå visse områder, mens det første ikke har nogen geografisk begrænsning, men hovedsagelig anvendes i områder uden for de biståede områder. Begge programmer har været aktive siden den oprindelige undersøgelsesperiode, og der er kun sket mindre ændringer.
- (124) SND har flere andre tilskudsprogrammer. Disse programmer er imidlertid ikke blevet benyttet af lakseopdrætningssektoren.
- (125) Det blev fastslået, at det samlede tilskudsbeløb, der er ydet til lakseopdrættere, er faldet siden den oprindelige undersøgelsesperiode.

Tilstedeværelse af et subsidie

- (126) Tilskudsordningen yder et finansielt bidrag, da der er en direkte overførsel af midler fra regeringen til modtagerne, jf. artikel 2, stk. 1, litra a), nr. i), i antisubsidiegrundforordningen. Ordningen medfører en fordel for lakseproducenterne, da deres investeringsomkostninger nedbringes med tilskudsbeløbet. Tilskud fra SND er derfor subsidier.

Specificitet

- (127) For så vidt angår SND-tilskud blev det i den oprindelige undersøgelse konstateret, at de er specifikke på to områder:
- regional specificitet, og
 - mangel på objektive kriterier og på automatisk berettigelse til ikke-regionale ordninger.
- (128) For så vidt angår de tilskud, der kan opnås i hele landet (program 1), er der ikke givet tilskud til lakseopdrætningssektoren i undersøgelsesperioden. Spørgsmålet om specificitet opstår derfor ikke.
- (129) For så vidt angår det andet program er adgangen til subsidiet begrænset til virksomheder i bestemte regioner, omend ikke udelukkende lakseproducenter, og det er derfor specifikt, jf. artikel 3, stk. 2, litra a), og artikel 3, stk. 3, i antisubsidiegrundforordningen.

Beregning af fordelten

- (130) Selv om SND-tilskud generelt blev benyttet til erhvervelse af anlægsaktiver, er de tilbagevendende subsidier, der opnås af modtagerne med regelmæssige mellemrum. Desuden blev de ikke ydet i store koncentrerede beløb, sådan som det var tilfældet i den oprindelige undersøgelsesperiode, og tilskudsbeløbene var forholdsvis små. Værdien af tilskuddet kan derfor udgiftsføres i undersøgelsesperioden.

(131) Fordelen af tilskuddene i undersøgelsesperioden udgjorde 0,26 % af den samlede værdi af de norske lakseopdrætteres salg. Som yderligere omhandlet i betragtning 153 kunne det imidlertid ikke med sikkerhed fastslås, om hele dette subsidiebeløb rent faktisk medførte en fordel for lakseproduktionen.

ii) *Lån*

(132) I den oprindelige undersøgelse fandtes SND-låneprogrammet udligningsberettiget. Der var et finansielt bidrag fra staten, og der blev opnået en fordel, bl.a. ved at lånene havde lavere rente end tilsvarende lån på det kommercielle marked. Desuden havde SND store tab på lån til fiskeopdrætningssektoren.

(133) For at finde ud af, om der stadig er tale om en fordel for de undersøgte opdrættere, blev renten på de SND-lån, der faktisk blev udbetalt i undersøgelsesperioden, sammenlignet med den normale markedsrente. Det sammenlignelige lån på kommercielle vilkår bør være et lån på samme beløb og med samme tilbagebetalingsperiode, som kunne opnås af modtageren fra en repræsentativ privat bank, der arbejder på hjemmemarkedet. Det fremgik af undersøgelsen, at SND-låneprogrammet, og herunder dets rentesatser, var sammenligneligt med det private marked. Der var derfor ingen fordel for de undersøgte opdrættere.

(134) Med hensyn til SND's tab på lån som følge af manglende tilbagebetaling fandtes det, at disse tab var små. Desuden omfattede rentesatsen et risikoelement for andre lån end lavrisikolån.

(135) Det fandtes derfor, at låneprogrammet ikke var et subsidie.

iii) *Lånegarantier*

(136) I den oprindelige undersøgelse udgjorde SND-låneprogrammet et subsidie. Det skal erindres, at der var et finansielt bidrag fra SND og en fordel for de lakseopdrættere, hvis lån blev garanteret, i det omfang garantien ikke blev stillet på markedsvilkår.

(137) SND's samlede tab på dette program har været meget små siden den oprindelige undersøgelsesperiode, og der var slet ikke tab i fiskeopdrætningssektoren (herunder laksesektoren) i undersøgelsesperioden. Det kunne desuden ikke fastslås, at gebyrerne var fastsat på et niveau, der ikke ville dække de misligholdte lånebeløb.

(138) Under disse omstændigheder medfører dette program nu intet subsidie.

c) **Transportsubsidier**

(139) I den oprindelige undersøgelse fandtes transportstøtteordningen specifik og derfor udligningsberettiget. Det subsidie, der konstateredes i forbindelse med denne ordning, udgjorde imidlertid kun 0,01 %.

(140) I den aktuelle undersøgelse fandtes det, at kun 4 ud af 19 amter havde en transportstøtteordning, og at de samlede tilskud til selskaber, der blandt andre fiskeprodukter transporterede laks, udgjorde omkring 600 000 NOK mod 1 420 000 NOK i den tidligere undersøgelse.

(141) Fordelen ved tilskuddet blev beregnet i procent af den samlede salgsværdi af laks i undersøgelsesperioden, og subsidiebeløbet fandtes at være ubetydeligt. Denne ordning blev derfor ikke taget yderligere i betragtning i forbindelse med denne fornyede undersøgelse.

d) **Den Regionale Kommission for Nordnorge og Nordtrøndelag**

(142) Det fremgik af undersøgelsen, at der ikke er tildelt laksesektoren nye tilskud efter 1998. Denne ordning blev derfor ikke taget yderligere i betragtning i forbindelse med denne fornyede undersøgelse.

e) **FOS/Rødfisk**

(143) I november 1991 modtog bankkonsortiet Rødfisk, der var oprettet for at likvidere den tidligere monopolorganisation for lakseeksport fra Norge, FOS, et lån på 400 mio. NOK fra regeringen; dette blev efterfølgende afskrevet og blev derfor et tilskud. Det fremgik af den oprindelige undersøgelse, at fordelene ved det afskrevne lån blev videregivet til lakseopdrætterne for at indfri deres fordringer hos FOS. Tilskuddet fandtes at være udligningsberettiget, og fordelene blev fordelt over en periode, der afspejlede den normale afskrivningsperiode for anlægsaktiver i den pågældende erhvervsgræn. Denne periode udløb i 1998, og der ydes derfor intet subsidie nu.

(144) Desuden blev det fastslået, at der ikke efter den oprindelige undersøgelse er ydet støtte, der indebærer fordele for lakseopdrættere, efter programmer som FOS/Rødfisk. Denne ordning blev derfor ikke taget yderligere i betragtning i forbindelse med denne fornyede undersøgelse.

4. ANDRE PROGRAMMER

(145) Programmer under Norges Forskningsråd blev undersøgt. Norsk Forskningsråd har til formål at støtte forskning og udvikling i forskellige sektorer i Norge. Målet med støtteordningen er at udvikle ny viden gennem forskning og udvikling. Der kan ydes støtte til universiteter, forskningsinstitutter og selskaber. Tilskuddene er åbne for forslag fra alle deltagere og er ikke begrænset til visse regioner i Norge. Det blev konstateret, at nogle lakseopdrættere modtog forsknings- og udviklingsstøtte i henhold til dette program.

- (146) Norges regering krævede, at støtte til selskaber, dvs. forsknings- og udviklingsstøtte til brugerkontrollerede projekter til producenter af den pågældende vare, blev anset for tilladelig med den begrundelse, at denne støtte ydes i overensstemmelse med kriterierne i artikel 4, stk. 2, i antisubsidiegrundforordningen. Støtten til forskning og udvikling blev imidlertid ikke anset for specifik, da programmet generelt er til rådighed for alle økonomiske sektorer.
- (147) Det er derfor blevet konkluderet, at forsknings- og udviklingsstøtte fra Norges Forskningsråd ikke kan gøres til genstand for udligningsforanstaltninger, da den ikke er specifik; det anses derfor ikke for nødvendigt at vurdere anmodningen om tilladelse.
- (148) Ingen andre programmer fandtes at være udligningsberettigede. Endelig blev det konstateret, at ingen andre institutioner ydede finansiel støtte, som udgør et subsidie i henhold til antisubsidiegrundforordningen.

5. KONKLUSION OM SUBSIDIER

- (149) Følgende ordninger fandtes at være udligningsberettigede i henhold til bestemmelserne i antidumpinggrundforordningen (med subsidiebeløbet udtrykt i værdi):

— Differentierede socialsikringsbidrag	0,84 %
— Tilskud fra Distriktudviklingsfonden (SND)	0,26 %

Subsidiernes samlede værdi er 1,1 %, altså blot 0,1 % over ubetydelighedsgrænsen. I denne forbindelse skal det også erindres, at denne værdi på 1,1 % kun fremkommer ved at antage, at alle de subsidier, der er konstateret for SND-tilskuddene, udelukkende er til fordel for lakseproduktionen, hvilket som anført i betragtning (153) næsten med sikkerhed ikke er et korrekt udtryk for den virkelige situation.

6. FORTSAT ELLER FORNYET SUBSIDIERING

- (150) I overensstemmelse med artikel 18 i antisubsidiegrundforordningen undersøgte Kommissionen, om det var sandsynligt, at foranstaltningernes udløb ville føre til fortsat eller fornyet subsidiering. Denne bestemmelse kræver en vurdering af den grad af subsidiering, der er sandsynlig i overskuelig fremtid, idet der tages hensyn til undersøgelsesresultaterne for undersøgelsesperioden.
- (151) Det blev fastslået, at den samlede statsstøtte til lakseopdrættere i Norge er faldet betydeligt siden den oprindelige undersøgelse. I den oprindelige undersøgelse havde det samlede subsidie en størrelse på 3,8 %, udtrykt i værdi. Flere programmer, der fandtes udligningsberettigede i den oprindelige undersøgelse, anvendes enten ikke længere (de ovennævnte FOS/Rødfisk-tilskud), eller der kunne ikke konstateres nogen fordel for lakseopdrætterne (transportsubsidier og lån/lånegarantier fra SND).

Det blev endvidere konstateret, at Norges regering ikke havde indført nye programmer, der medførte fordele for lakseopdrættere.

- (152) Kun to af de programmer, der i den oprindelige undersøgelse fandtes at være udligningsberettigede, fandtes i forbindelse med denne fornyede undersøgelse fortsat at medføre fordele. I denne forbindelse skal der dog tages hensyn til følgende to iagttagelser:
- (153) For det første er det subsidieringsniveau, der fandtes for differentierede socialsikringsbidrag (0,84 % af den konstaterede fordel for lakseopdrætterne), som er et generelt regionalt program og ikke specielt rettet mod lakseopdrættere, faldet svagt siden den oprindelige undersøgelse. For det andet bekræftedes det for så vidt angår de tilskud, der blev ydet lakseopdrættere af SND, at niveauet er faldet fra 0,48 % til 0,26 % siden den oprindelige undersøgelse. For så vidt angår SND skal det påpeges, at de konstaterede tilskuds størrelse næsten med sikkerhed er overdrevet, da den norske regering kun kunne oplyse de samlede støttebeløb til selskaber, der blandt andre aktiviteter beskæftiger sig med produktion eller salg af laks. Da der ikke foreligger mere præcise tal, blev disse tal benyttet som grundlag for den aktuelle undersøgelse, uanset om tilskuddene reelt medførte særlige fordele for lakseproducenterne. Kontrolbesøgene hos de undersøgte opdrættere bekræftede imidlertid, at hovedparten af tilskuddene faktisk blev benyttet til kapitalinvesteringer, der ikke vedrørte laks, f.eks. lagre for andre fiskearter og pakkerier, der ikke udelukkende blev benyttet til laks. Det var ikke muligt at sætte tal på investeringerne vedrørende andre varer end laks. Under alle omstændigheder er det klart, at en række af de rapporterede tilskud efter al sandsynlighed ikke direkte vedrører den pågældende vare. Selv om det blev antaget, at alle tilskuddene vedrørte den pågældende vare, er det deraf følgende subsidie for denne ordning, nemlig 0,26 %, derfor det absolutte maksimum. Da den faktiske fordel for lakseindustrien er mindre, vil den faktiske samlede subsidiering imidlertid være under ubetydelighedsgrænsen.
- (154) Subsidiebeløbet for SND-ordningen er baseret på de beløb, der faktisk blev udbetalt til lakseopdrætningssektoren i undersøgelsesperioden. Summen af de tilskud, der var afsat af den norske regering til lakseopdrættere i undersøgelsesperioden, var imidlertid væsentligt lavere end det udbetalte beløb, hvilket førte til det ovennævnte tal på 0,26 %. Hvis de samlede tilskudsbeløb, der var afsat (i modsætning til udbetalt) til lakseopdrættere i undersøgelsesperioden, benyttes, vil den samlede grad af subsidiering komme under ubetydelighedsgrænsen. Af denne årsag, og da der ikke er nogen grund til at antage, at subsidiebeløbet vil stige, er det derfor usandsynligt, at der vil forekomme fortsat eller fornyet subsidiering på et niveau, der ligger over ubetydelighedsgrænsen. Desuden bekræfter officielle tal for de beløb, der er afsat til og udbetalt til lakseopdrættere i 2002, at subsidieringen er under ubetydelighedsgrænsen.

(155) Det konkluderes, at det er usandsynligt, at der vil forekomme fortsat eller fornyet subsidiering, da det nuværende subsidieringsniveau er meget tæt på ubetydelighedsgrænsen, og da den subsidieringsgrad, der sandsynligvis vil forekomme i en rimeligt overskuelig fremtid, vil være under ubetydelighedsgrænsen. Antisubsidieproceduren bør derfor afsluttes.

F. ERHVERVSGRENER I FÆLLESSKABET

(156) Ifølge artikel 11, stk. 9, i antidumpinggrundforordningen og artikel 22, stk. 4, i antisubsidiegrundforordningen skal fornyede undersøgelser normalt gennemføres ved anvendelse af de samme metoder, som blev benyttet i den undersøgelse, der resulterede i indførelsen af tolden. I betragtning af visse ændringer i ejerskabsstrukturen for Fællesskabets lakseopdrætningsindustri i de seneste år samt andre faktorer bemærkes det dog, at de selskaber, der i henhold til artikel 4 i antidumpingforordningen og artikel 9 i antisubsidieforordningen ansås for at udgøre EF-erhvervsgrenen i forbindelse med de aktuelle undersøgelser, ikke nødvendigvis er de samme som de selskaber, der var omfattet af den tidligere undersøgelse vedrørende Norge, som førte til indførelse af de foranstaltninger, der nu er genstand for en fornyet undersøgelse.

(157) Det bemærkes også, at det blev besluttet at undtage enhver producent, som var forretningsmæssigt forbundet med eksportører i Norge og Chile og på Færøerne, ved definitionen af EF-erhvervsgrenen, jævnfør artikel 4, stk. 2, i antidumpinggrundforordningen og artikel 9, stk. 2, i antisubsidiegrundforordningen. To producenter i Fællesskabet gav udtryk for skuffelse over denne fortolkning. De bemærkede, at selv om de var en del af en multinational concern, der udførte aktiviteter i forbindelse med lakseopdrætning i Norge, Chile og andre tredjelande, var det endelige moderselskab et aktieselskab i Nederlandene. De fandt derfor, at de burde tages i betragtning som en del af EF-erhvervsgrenen. Af de årsager, der er anført i ovennævnte artikler, kunne dette krav imidlertid ikke imødekommes.

(158) På baggrund af ovenstående blev det fastslået, at de selskaber, der ikke var forretningsmæssigt forbundet med eksportører i de lande, som var omfattet af undersøgelsen, tegnede sig for en betydelig del (over 80 %) af produktionen i Fællesskabet af opdrættede atlantehavslaks og derfor udgjorde EF-erhvervsgrenen, jf. artikel 4, stk. 1, og artikel 5, stk. 4, i antidumpinggrundforordningen og artikel 9, stk. 1, og artikel 10, stk. 8, i antisubsidiegrundforordningen.

G. SKADE

1. INDLEDENDE BEMÆRKNINGER

(159) I betragtning af det store antal producenter af opdrættede atlantehavslaks i Fællesskabet blev det i indledningsmeddelelsen påtænkt at anvende stikprøver ved skadesvurderingen i den fornyede undersøgelse. Udvæl-

gelsen af stikprøven af fællesskabsproducenter var baseret på den største repræsentative produktions- og salgsmængde, der med rimelighed kunne undersøges i den tid, der var til rådighed, jf. artikel 17 i antidumpinggrundforordningen og artikel 27 i antisubsidiegrundforordningen. Alle fællesskabsproducenter af opdrættede atlantehavslaks blev derfor i indledningsmeddelelsen anmodet om at afgive visse oplysninger om deres aktiviteter i perioden 1. juli til 31. december 2001.

(160) På grundlag af de oplysninger, der blev afgivet til Kommissionen, blev de herunder anførte 17 selskaber indledningsvis udvalgt til at indgå i stikprøven:

- Gaelic Seafoods (Ireland) Ltd, Co. Galway, Irland
- Johnson Seawell Ltd, Johnson Seafarms Ltd, Shetland, Det Forenede Kongerige
- Orkney Sea Farms Ltd, Glasgow, Det Forenede Kongerige
- Muirachmhainní Teo, Co. Galway, Irland
- Ardvar Salmon Ltd, Saffron Walden, Det Forenede Kongerige
- Hoganess Salmon Ltd, Wester Sound Salmon Ltd, Shetland, Det Forenede Kongerige
- Cro Lax Ltd, Shetland, Det Forenede Kongerige
- Bressay Salmon Ltd, Shetland, Det Forenede Kongerige
- West Minch Salmon Ltd, Atlantic West Salmon Ltd, Sidinish Salmon Ltd, South Uist, Det Forenede Kongerige
- Loch Duart Ltd, Edinburgh, Det Forenede Kongerige
- Hoove Salmon Ltd, Shetland, Det Forenede Kongerige
- North Atlantic Salmon Ltd, Shetland, Det Forenede Kongerige
- Ayre Salmon Ltd, Shetland, Det Forenede Kongerige.

(161) Alle parter med interesse i den fornyede undersøgelse vedrørende importen fra Norge blev underrettet om sammensætningen af stikprøven og fik mulighed for at fremsætte bemærkninger. Gaelic Seafoods (Ireland) Ltd indstillede sin handel den 21. marts 2002 på grund af finansielle vanskeligheder og tog ikke yderligere del i den fornyede undersøgelse. Johnson Seawell Ltd og Johnson Seafarms Ltd ophørte efterfølgende med at samarbejde og tog heller ikke yderligere del i proceduren. Det blev efterfølgende fastslået, at Muirachmhainní Teoranta havde indgået en joint venture-samarbejde med et selskab, der var forretningsmæssigt forbundet med eksportører i Norge, og derfor ikke kunne anses for at være del af EF-erhvervsgrenen. De nedenfor omhandlede indikatorer for skade er derfor blevet fastsat på grundlag af de verificerede oplysninger fra de øvrige selskaber, der er anført i betragtning 160.

- (162) Da den periode, der er taget i betragtning i forbindelse med vurderingen af skade i undersøgelsen vedrørende Chile og Færøerne, er den samme som den periode, der blev benyttet i den fornyede undersøgelse, blev de interesserede parter i den nye undersøgelse underrettet om, at det påtænkes at anvende samme stikprøve af uafhængige producenter i Fællesskabet, dog under hensyntagen til den i foregående betragtning nævnte udvikling. De interesserede parter fik lejlighed til at fremsætte bemærkninger til denne foreslåede fremgangsmåde. Det skal erindres, at i henhold til artikel 19, stk. 6, og artikel 29, stk. 6, i henholdsvis antidumping- og antisubsidiegrundforordningen kan oplysninger, der modtages i medfør af disse forordninger, kun anvendes til det formål, hvortil de er indhentet. Kommissionen henvendte sig derfor til de producenter i stikprøven, som havde samarbejdet i forbindelse med den fornyede undersøgelse, med henblik på at få deres skriftlige tilladelse til, at oplysninger afgivet i forbindelse med den fornyede undersøgelse kunne benyttes i forbindelse med den nye undersøgelse. Alle de pågældende parter indvilgede heri med det resultat, at stikprøven for undersøgelsen vedrørende Chile og Færøerne bestod af de samme selskaber som stikprøven i den fornyede undersøgelse.

2. FORBRUGET I FÆLLESSKABET

- (163) Stordriftsproduktion af opdrættede atlantehavslaks er i Fællesskabet begrænset til Det Forenede Kongerige (Skotland) og Irland. Det åbenbare forbrug af opdrættede atlantehavslaks i Fællesskabet blev derfor fastsat på grundlag af de produktionstal for producenter i disse to lande, som blev indhentet fra de skotske myndigheders fiskeriforskningsstjeneste og den irske havfiskeristyrelse, og — for så vidt angår import og eksport — på grundlag af tal fra Eurostat. Som i de oprindelige undersøgelser vedrørende Norge blev der foretaget visse justeringer for at omregne den af Eurostat oplyste nettovægt til afrundet vægt eller »hele fiskeækvivalenter«, da det er almindeligt, at sammenligninger i denne erhvervsgrænse foretages på dette grundlag. Importtallene for fersk, kølet og frosset laks (undtagen fileter) og for ferske, kølede og frosne laksefileter blev derfor divideret med omregningstal på henholdsvis 0,90 og 0,65. Det skal bemærkes, at KN-kode 0302 12 00, 0304 10 13 og 0304 20 13 også kan omfatte andre typer fisk, som ikke er genstand for denne fornyede undersøgelse, såsom stillehavslaks og donaulaks. I betragtning af de meddelte oprindelseslande kan mængden af disse arter dog anses for ubetydelig.
- (164) På dette grundlag udgjorde forbruget i Fællesskabet af opdrættede atlantehavslaks næsten 500 000 tons i undersøgelsesperioden. Dette tal var næsten 25 % højere end ved begyndelsen af den betragtede periode.

Forbrug	1998	1999	2000	2001 (UP)
Tons	396 829	457 569	470 705	487 307
Indeks	100	115	119	123

3. KUMULATIV VURDERING AF VIRKNINGERNE AF DEN PÅGÆLDENDE IMPORT

- (165) Spørgsmålet om kumulering opstod ikke i dette tilfælde, da importen fra Færøerne og Norge ikke havde fundet sted til dumpingpriser, og da der for Norges vedkommende ikke var sandsynlighed for fornyet dumping eller subsidiering. Udtrykket »den pågældende import« anses derfor kun for at henvise til importen med oprindelse i Chile.

4. DEN PÅGÆLDENDE IMPORTS MÆNGDE OG MARKEDSANDEL

- (166) Importen med oprindelse i Chile steg ifølge tal fra Eurostat, der var fremkommet ved anvendelse af den i betragtning 163 beskrevne metode, fra omkring 9 000 tons i 1998 til over 26 000 tons i undersøgelsesperioden. I samme periode øgedes den pågældende imports markedsandel i Fællesskabet fra 2,4 % i 1998 til 5,4 % i undersøgelsesperioden.

	1998	1999	2000	2001 (UP)
Tons	9 336	8 173	12 323	26 360
Indeks	100	88	132	282
Markedsandel	2,4 %	1,8 %	2,6 %	5,4 %

5. PRISERNE PÅ DE PÅGÆLDENDE IMPORTEREDE VARER

a) Prisudvikling

- (167) Oplysningerne om priserne på den pågældende import blev udledt af oplysninger fra Eurostat på grundlag af de importmængder, der var fastsat ved anvendelse af den i betragtning 163 beskrevne metode. Det fremgik af disse oplysninger, at gennemsnitsprisen på den pågældende import steg fra 3 EUR pr. kg i 1998 til 3,75 EUR pr. kg i 2000, før den i undersøgelsesperioden faldt til 2,93 EUR pr. kg.

	1998	1999	2000	2001 (UP)
Pris pr. kg	3,00	3,14	3,75	2,93
Indeks	100	105	125	98

b) Prisunderbud

- (168) Med henblik på at beregne prisunderbuddet i undersøgelsesperioden blev priserne for de producenter i EF-erhvervsgrenen, som indgik i stikprøven, sammenlignet med priserne på de varer, der importeredes fra Chile. For fællesskabsproducenterne i stikprøven benyttedes priser af fabrik (efter forarbejdning) og på handelstrin, der fandtes at være sammenlignelige med den pågældende import. For de EF-producenter i stikprøven, der solgte deres fisk »i spanden« (dvs. fra opdrætteren uden forarbejdning), blev prisen justeret opad med 29 pence (47 cent) pr. kg for at tage højde for forarbejdnings- og pakningsomkostninger. Denne justering blev foretaget på grundlag af de omkostninger, som andre producenter i stikprøven havde afholdt til disse aktiviteter.
- (169) Det fremgik af undersøgelsen, at importen fra Chile i undersøgelsesperioden næsten udelukkende bestod af frosne fileter. Da denne fremtrædelsesform af laks ikke blev fremstillet og solgt af de producenter i EF-erhvervsgrenen, som indgik i stikprøven, blev der foretaget en justering for at afspejle forskelle mellem denne fremtrædelsesform og de ferske fileter, der blev fremstillet og solgt af de producenter i EF-erhvervsgrenen, som indgik i stikprøven. Det skal bemærkes, at alle fremtrædelsesformer af fileter kun tegnede sig for 1 % af salget for fællesskabsproducenterne i stikprøven i undersøgelsesperioden, udtrykt i mængde.
- (170) Ifølge klageren bør fersk laks koste omkring 10 % mere end frosen laks. Oplysninger, der var indhentet i undersøgelserne fra såvel norske som færøske samarbejdsvillige eksportører, som solgte både ferske og frosne laks af samme fremtrædelsesform, tydede imidlertid på, at frosne laks systematisk var dyrere end den tilsvarende fremtrædelsesform af fersk laks. Der blev derfor beregnet et vejlet gennemsnitligt tillæg for frosne laks på grundlag af de tal, der var indhentet fra de norske og færøske samarbejdsvillige eksportører, og dette tillæg blev anvendt på priserne på importen fra Chile, Fællesskabets grænse, fortoldet. Det fremgik af sammenligningen, at prisunderbuddet lå på mellem 20 % og 30 %.

6. EF-ERHVERVSGRENEENS ØKONOMISKE SITUATION

a) **Indledende bemærkninger***Anvendelsen af stikprøver*

- (171) I betragtning af de tidsfrister, der er fastsat i artikel 5, stk. 9, og artikel 11, stk. 5, i antidumpinggrundforordningen for gennemførelsen af undersøgelser, og det store antal producenter af opdrættede atlantehavslaks i Fællesskabet blev der anvendt stikprøver ved vurderingen af EF-erhvervsgrenens økonomiske situation. De nedenfor omhandlede indikatorer for skade er derfor blevet fastsat på grundlag af oplysninger indhentet fra en repræsentativ stikprøve af producenter i EF-erhvervsgrenen, jf. betragtning 160. Samtidig blev der for at beregne EF-erhvervsgrenens samlede salg og markedsandel indhentet oplysninger vedrørende salget på fællesskabsmarkedet for samarbejdsvillige producenter i EF-erhvervsgrenen, der ikke indgik i stikprøven.
- (172) Det skal bemærkes, at et af selskaberne i stikprøven, nemlig Loch Duart Ltd, indledte sin virksomhed i 1999, hvor det købte visse aktiviteter i forbindelse med opdrætning af laks fra et andet selskab. Selvom sidstnævnte ikke indgik i stikprøven, finder Kommissionen ikke, at dette har nogen væsentlig indflydelse på de udviklingstendenser, der blev iagttaget i den betragtede periode.

b) **Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse**

- (173) EF-producenterne i stikprøven øgede i den betragtede periode deres produktion fra ca. 7 000 tons i 1998 til over 15 000 tons i undersøgelsesperioden. For så vidt angår produktionskapacitet skal det erindres, at tallene for kapaciteten i de oprindelige undersøgelser, der førte til de nuværende foranstaltninger, var baseret på miljøgodkendelser udstedt af det skotske miljøbeskyttelsesorgan (Scottish Environment Protection Agency — SEPA). SEPA er et offentligt organ med ansvar for miljøbeskyttelse i Skotland. Det regulerer lakseopdrætning i Skotland ved at udstede godkendelser eller licenser til udledning af affald til tidevandet. Disse godkendelser fastsætter normalt grænser for fiskedammes størrelse og biomasseniveauer (vægten af levende fisk) for hvert enkelt brug og for ethvert givet tidspunkt. Da fisk fra et bestemt bur kan udnyttes over en længere periode, kan der argumenteres for, at den samlede produktion fra buret kan være større end biomassegrænsen, uden at denne nogen sinde overskrides. Da der imidlertid ikke kunne findes noget andet rimeligt grundlag for kapaciteten, som kunne anvendes for alle i stikprøven, og da der ikke var nogen ændring af omstændighederne i denne forbindelse, blev SEPA-godkendelserne i overensstemmelse med artikel 11, stk. 9, i antidumpingforordningen igen benyttet som grundlag for beregningen af kapaciteten i de aktuelle fornyede undersøgelser. Det skal dog bemærkes, at SEPA skriftligt har bekræftet, at det ikke kunne give nøjagtige vægtmæssige oplysninger for visse anlæg, da de enten ikke forefandt centralt, eller da godkendelserne var givet for et antal bure og ikke for en mængde af fiskebiomasse. Disse begrænsninger bør huskes ved overvejelsen af de nedenfor anførte oplysninger om kapacitet og kapacitetsudnyttelse.

	1998	1999	2000	2001 (UP)
Produktion (tons)	7 067	8 962	11 645	15 251
Indeks	100	127	165	216
Produktionskapacitet (tons)	7 231	8 199	13 025	29 632
Indeks	100	113	180	410
Kapacitetsudnyttelse	98 %	109 %	89 %	51 %

c) **Lagre**

- (174) Det skal bemærkes, at opdrættede atlantehavslaks er en letfordærvelig vare, der, hvis den ikke er frossen, kun er holdbar i mindre end to uger. Da EF-producenterne i stikprøven ikke har lagre af fersk laks efter fangsten og ikke fryser deres produktion, anses lagerbeholdninger ikke for at være en relevant skadesindikator i disse undersøgelser.

d) Salgsmængde, markedsandel og vækst

- (175) EF-erhvervsgrenens salg på fællesskabsmarkedet voksede i den betragtede periode fra ca. 10 500 tons i 1998 til over 21 000 tons i undersøgelsesperioden. I samme periode forøgede den gradvist sin markedsandel i Fællesskabet fra 2,7 % i 1998 til 4,3 % i undersøgelsesperioden. Denne vækstrate var større end væksten i det åbenbare forbrug i Fællesskabet i samme periode. Salget på fællesskabsmarkedet for de producenter i EF-erhvervsgrenen, som indgik i stikprøven, voksede i den betragtede periode fra ca. 6 000 tons i 1998 til over 15 000 tons i undersøgelsesperioden. Markedsandelen i Fællesskabet for producenterne i stikprøven steg fra 1,6 % i 1998 til 3,1 % i undersøgelsesperioden.

	1998	1999	2000	2001 (UP)
EF-erhvervsgrenens salg (tons)	10 686	13 543	16 263	21 129
Heraf salg for producenter i EF-erhvervsgrenen, der indgik i stikprøven	6 245	8 372	10 911	15 143
Indeks	100	134	175	242
EF-erhvervsgrenens markedsandel	2,7 %	3,0 %	3,5 %	4,3 %
Producenter i EF-erhvervsgrenen, der indgik i stikprøven	1,6 %	1,8 %	2,3 %	3,1 %

e) Salgspriser og omkostninger

- (176) De gennemsnitlige salgspriser for EF-producenterne i stikprøven steg fra 3,31 EUR pr. kg i 1998 til et højdepunkt på 3,93 EUR pr. kg i 2000. Der forekom derefter et stærkt prisfald i undersøgelsesperioden, hvor gennemsnitsprisen faldt til 3,13 EUR pr. kg. I samme periode var EF-producenterne i stikprøven i stand til at reducere deres gennemsnitlige produktionsomkostninger med omkring 10 % til 3,11 EUR pr. kg.

	1998	1999	2000	2001 (UP)
Salgspris (EUR/kg)	3,31	3,27	3,93	3,13
Indeks	100	99	119	95
Produktionsomkostninger (EUR/kg)	3,47	3,14	3,53	3,11
Indeks	100	90	102	90

f) Rentabilitet

- (177) Efter indførelsen af foranstaltninger i 1997 forbedrede EF-producenterne i stikprøven deres afkast af nettosalget i Fællesskabet før skat til over 10 % i 2000. Trods deres fortsatte bestræbelser for at forbedre effektiviteten forværredes rentabiliteten som helhed dog kraftigt for EF-producenterne i stikprøven i undersøgelsesperioden som følge af de lave priser på markedet. Det skal bemærkes, at fællesskabsproducenterne i stikprøven i den betragtede periode ikke på noget tidspunkt opnåede den minimumsfortjeneste på 15 %, som blev anset for nødvendigt under den første undersøgelse. Det skal erindres, at fortjenstmargenen i den oprindelige undersøgelse blev fastsat på dette niveau for at tage hensyn til den høje risiko i erhvervsgrenen, der er præget af usikkerhed med hensyn til f.eks. vej, sygdom og fisk, der slipper væk. Det kan ikke udelukkes, at en kombination af faktorer som disse og den omstrukturering og konsolidering, der er set i erhvervsgrenen i de senere år, delvis kan forklare de store udsving i rentabiliteten, der er vist herunder. Da der imidlertid ikke er afgørende beviser, der tyder på, at omstændighederne har ændret sig i den mellemliggende periode, og under hensyntagen til tilkendegivelser fra producentsammenslutninger i Fællesskabet, som støtter dette niveau, blev fortjenstmargenen på 15 % igen benyttet i overensstemmelse med artikel 11, stk. 9, i antidumpinggrundforordningen.

	1998	1999	2000	2001 (UP)
Rentabilitet	- 5,1 %	3,9 %	10,2 %	0,6 %

g) Investeringer og afkast af investeringer

- (178) EF-producenterne i stikprøven øgede i den betragtede periode deres investeringer fra ca. 2,5 mio. EUR i 1998 til over 4,5 mio. EUR i undersøgelsesperioden. Ud over udskiftning af eksisterende aktiver og køb af yderligere udstyr til at klare en stigende produktionsmængde vedrørte de vigtigste udgiftsposter anskaffelse af automatiske foderpramme. Disse fartøjer skal sørge for en kontrolleret foderforsyning til laks i bure i havet og kræver færre personer til at varetage fodringen af fiskene.
- (179) EF-producenterne i stikprøven havde i 1998 et negativt afkast af deres investeringer, udtrykt som resultatet før skat i procent af den bogførte gennemsnitlige primo- og ultimonetværdi af aktiver, der benyttes til opdrætning af laks; dette afspejlede den tabsgivende situation, de befandt sig i. Afkastet af investeringerne var positivt i de øvrige betragtede år, da EF-producenterne i stikprøven var rentable.

	1998	1999	2000	2001 (UP)
Investeringer (tusinde EUR)	2 448	2 207	3 312	4 659
Indeks	100	282	423	595
Afkast af investeringer	- 18,3 %	16,1 %	51,4 %	2,1 %

h) Likviditet og evne til at tilvejebringe kapital

- (180) EF-producenterne i stikprøven havde en nettolikviditet fra driftsaktiviteterne i den betragtede periode. Udtrykt i procent af omsætningen var der dog tale om et markant fald i nettolikviditeten.
- (181) Producenterne i stikprøven har haft vanskeligt ved at tilvejebringe kapital fra eksterne kilder såsom banker, og de har i visse tilfælde måttet gå til aktionærerne for yderligere midler. I betragtning af de risici, der er forbundet med erhvervet, har traditionelle långivere været tøvende med at yde finansiering uden en betydelig sikkerhedsstillelse. Pres fra finansieringsgivere og kortvarige likviditetsproblemer har betydet, at producenterne ikke altid har kunnet overholde de optimale fangsttidspunkter. Forlængede betalingsfrister fra foderproducenterne spiller en stadig vigtigere rolle for finansieringen af erhvervsgrenens drift. I nogle tilfælde tilvejebringer foderselskaberne også finansiering til køb af foderpramme. I alle tilfælde er der imidlertid yderligere omkostninger forbundet med sådanne arrangementer.

	1998	1999	2000	2001 (UP)
Likviditet (tusinde EUR)	783	1 233	2 022	403
Indeks	100	158	258	52
Likviditet i procent af omsætningen	3,8 %	4,5 %	4,7 %	0,9 %

i) Beskæftigelse, produktivitet og lønninger

- (182) Antallet af personer beskæftiget af producenterne i stikprøven steg i den betragtede periode og nåede 175 i undersøgelsesperioden. Dette skal ses på baggrund af den betydelige stigning i produktionen, der fandt sted i samme periode, jf. betragtning 173. Det anslås, at omkring 250 personer er beskæftiget af EF-erhvervsgrenen som helhed.

- (183) Da beskæftigelsen steg langsommere end produktionen, steg produktiviteten for EF-producenterne i stikprøven fra omkring 70 tons pr. ansat pr. år til over 85 tons i undersøgelsesperioden.
- (184) Den samlede lønudgifter for EF-producenterne i stikprøven steg i absolutte tal i løbet af den betragtede periode. Det gennemsnitlige lønniveau pr. ansat steg også i den betragtede periode.

	1998	1999	2000	2001 (UP)
Antal ansatte	98	126	161	175
Indeks	100	129	164	179
Løn pr. ansat (tusinde EUR)	27	27	31	32
Indeks	100	100	113	118

j) Dumpingmargenens størrelse og genrejsning efter tidligere dumping og subsidiering

- (185) I betragtning af den chilenske imports omfang og priser kan virkningen på EF-erhvervsgrenen af den faktiske dumpingmargenens størrelse ikke anses for ubetydelig.
- (186) Den økonomiske situation forbedredes for EF-producenterne i stikprøven efter indførelsen af anti-dumping- og udligningsforanstaltninger over for importen med oprindelse i Norge. De øgede deres produktion, salg og markedsandel og blev igen rentable i 1999. Betydelige forstyrrelser på fællesskabsmarkedet i undersøgelsesperioden reducerede imidlertid mange producenters afkast, og den økonomiske situation forværredes for EF-producenterne i stikprøven. Kommissionen finder derfor, at producenterne i stikprøven ikke fuldt ud har overvundet den tidligere dumping og subsidiering, og deres økonomiske situation er fortsat svækket.

7. KONKLUSION OM SKADE

- (187) Til trods for EF-erhvervsgrenens fortsatte bestræbelser for at forbedre sin effektivitet — som bevist ved dens investeringer i nye fodringsteknologier og forbedret produktivitet — var den i den betragtede periode ikke i stand til at opnå det afkast, som ansås for nødvendigt for en erhvervsgren af denne art. Selv om den igen var rentabel fra og med 1999, kunne den ikke i dette tidsrum opbygge tilstrækkelige reserver til at modstå en længere periode med en negativ prisudvikling som den, der forekom i undersøgelsesperioden, hvor der var store mængder varer importeret fra Chile til dumpingpriser på fællesskabsmarkedet. Som følge af forstyrrelserne på fællesskabsmarkedet i anden halvdel af undersøgelsesperioden er en række producenter blevet tvunget ud af markedet. Det bemærkes særlig, at et af de selskaber, som oprindeligt var udvalgt til at indgå i stikprøven, nemlig Gaelic Seafoods (Irland) Ltd, kom under administration, og at to selskaber, der forblev i stikprøven, nemlig Hoganess Salmon Ltd og Wester Sound Salmon Ltd, blev overtaget af norske interesser efter undersøgelsesperioden. På grund af deres finansielle position har andre selskaber måttet genoverveje deres produktionsplaner for fremtidige år med det resultat, at færre unglaks blev sat i havet i efteråret 2001.
- (188) Det bemærkes, at EF-erhvervsgrenen var i stand til at drage fordel af stigningen i forbruget i den betragtede periode til at øge produktionen, kapaciteten og salget. Denne vækst var ledsaget af en forøgelse af beskæftigelsen og investeringerne. Til trods for EF-erhvervsgrenens bestræbelser for at forbedre sin produktivitet var den imidlertid ikke i stand til at imødegå det alvorlige pristryk i undersøgelsesperioden. Dens rentabilitet faldt kraftigt, og det samme gjorde afkastet af investeringerne. Det konkluderes derfor, at EF-erhvervsgrenen har lidt væsentlig skade, der er kendetegnet ved pristryk, faldende rentabilitet og utilstrækkeligt afkast af investeringer, jf. artikel 3 i antidumpinggrundforordningen.

H. ÅRSAG TIL SKADE

1. INDLEDNING

- (189) I henhold til artikel 3, stk. 6 og 7, i antidumpinggrundforordningen undersøgte det, om dumpingimporten med oprindelse i Chile har forvoldt EF-erhvervsgrenen skade i et omfang, der kan betegnes som væsentligt. Andre kendte faktorer end dumpingimporten, der samtidig kunne have tilføjet EF-erhvervsgrenen skade, blev også undersøgt for at sikre, at en eventuel skade forårsaget af disse andre faktorer ikke fejlagtigt blev tilskrevet dumpingimporten.

2. DUMPINGIMPORTENS FØLGEVIRKNINGER

- (190) Dumpingimporten med oprindelse i Chile blev næsten tredoblet i den betragtede periode, udtrykt i mængde. I absolutte tal øgedes den pågældende imports markedsandel i Fællesskabet i samme periode fra 2,4 % i 1998 til 5,4 % i undersøgelsesperioden. Dens vækst var stærkest mellem 2000 og undersøgelsesperioden, hvor dens mængde mere end fordobledes. Dumpingimporten underbød EF-producenterne i stikprøven med mere end 20 %.
- (191) I samme periode måtte EF-erhvervsgrenen sænke sine priser med i gennemsnit 5 %. Selv om rentabiliteten udviklede sig positivt indtil 2000, faldt den derefter til et nulpunkt i undersøgelsesperioden, mens afkastet af investeringerne var på 2,1 %. Der var imidlertid også en positiv udvikling på et betydeligt antal områder: EF-erhvervsgrenen var i stand til at fordoble sit salg og øge sin markedsandel, investere i en øget kapacitet og også reducere sine produktionsomkostninger med 10 %.
- (192) En mere fokuseret analyse af udviklingen i 2000 og undersøgelsesperioden viser et endnu mere kompliceret og tvetydigt billede. De fra Chile importerede varers markedsandel faldt fra 2,6 % til 5,4 %, og de chilenske priser faldt med 27 procent fra et forholdsvis højt niveau til lidt under niveauet fra 1998. Samtidig steg EF-erhvervsgrenens markedsandel imidlertid fra 3,5 % til 4,3 %, dens priser faldt med 24 procentpoint, dens rentabilitet faldt fra 10,2 % til 0,6 %, og afkastet af investeringerne faldt fra 51,4 % til 2,1 %.
- (193) Det skal erindres, at importen fra tre chilenske selskaber fandtes ikke at have fundet sted til dumpingpriser. Hvis analysen af en direkte årsagssammenhæng blev begrænset til den import, der fandtes at være indført til dumpingpriser, ville denne imports markedsandel og priser ifølge oplysninger fra Eurostat og stikprøven have været som nedenfor anført. Det skal bemærkes, at nettovægten er blevet omregnet til hele fiskeækvivalenter ved anvendelse af en omregningsfaktor på 0,65, at gennemsnitspriserne pr. kg også er baseret på hele fiskeækvivalenter, og at situationen i undersøgelsesperioden er blevet tilbageskrevet for tidligere år i den betragtede periode.

	1998	1999	2000	2001 (UP)
Mængde (tons)	7 965	7 038	10 675	22 784
Markedsandel	2,0 %	1,5 %	2,3 %	4,7 %
Enhedspris	2,98	3,09	3,66	2,62

- (194) Det ses, at denne imports mængde blev fordoblet mellem 2000 og undersøgelsesperioden, og at dens markedsandel også steg med samme faktor. Priserne på den pågældende import lå under EF-erhvervsgrenens priser i hele perioden. Underbudsniveauet i undersøgelsesperioden for de selskaber i stikprøven, som fandtes at have foretaget dumping, var over 30 %. Stigningen i dumpingimportens mængde i undersøgelsesperioden og det betydelige prisunderbud, der forekom i forbindelse med denne dumping, faldt sammen med en forværring af EF-erhvervsgrenens situation med hensyn til dens gennemsnitlige salgspriser og rentabilitet. I betragtning af visse positive udviklingstendenser i EF-erhvervsgrenens situation som nævnt i betragtning 191 og andre faktorer, herunder den begrænsede konkurrence mellem fersk og frosset laks på fællesskabsmarkedet, kunne det imidlertid ikke med fuldstændig sikkerhed konkluderes, at dumpingimporten isoleret set var ansvarlig for den væsentlige skade, som EF-erhvervsgrenen har lidt.

- (195) Efter meddelelsen herom fremførte en part, at Kommissionens forståelse af samspillet mellem fersk og frosset laks på markedet var forkert. Selv om undersøgelsen bekræftede, at importen af den pågældende vare med oprindelse i Chile næsten udelukkende bestod af frosset laks, mens EF-erhvervsgrenen kun solgte ferske laks, påstod denne part, at mange forarbejdningsvirksomheder ikke så nogen forskel mellem disse to typer og foretrak at købe frosset laks, når prisen på denne vare var meget lavere end prisen på fersk laks. Denne part hævdede, at dette fremgik af, at importen fra Chile havde erobret markedsandele fra både norske og skotske producenter og ville fortsætte hermed.
- (196) Ved besvarelsen af disse påstande skal det erindres, at det blev fastslået, at der var begrænset konkurrence mellem fersk og frosset laks på markedet i undersøgelsesperioden. Denne konkurrence var begrænset til visse brugere, der var i stand til at benytte begge typer laks i deres produktion. Markedet fortsatte imidlertid med at udvise en markant præference for fersk laks i forhold til frosset laks. For så vidt angår påstanden om, at den chilenske import har taget markedsandele fra både norske og skotske leverandører, erkendes det, at importen fra Norge tabte en vis markedsandel i undersøgelsesperioden. Lakseproducenterne i Skotland havde imidlertid en rekordhøj produktion i undersøgelsesperioden. I samme periode steg markedsandelen for alle producenter i Fællesskabet og for EF-erhvervsgrenen set separat også. Det var derfor klart, at denne part ikke havde ret i sin påstand om, at de skotske producenters markedsandel var faldende. Med hensyn til en fremtidig udvikling i den chilenske imports mængde og markedsandel skal det erindres, at det ikke normalt falder inden for rammerne af en undersøgelse i henhold til artikel 6, stk. 1, i antidumpinggrundforordningen at tage hensyn til begivenheder, der finder sted efter undersøgelsesperioden. Denne parts argumenter kunne derfor ikke godtages.

3. VIRKNINGER AF ANDRE FAKTORER

a) Import fra andre tredjelande

- (197) Norge er den vigtigste aktør på Fællesskabets laksemarked. Mængden af import med oprindelse i Norge steg fra 1998 til 2000, før den faldt i undersøgelsesperioden. Da importen voksede langsomt mellem 1998 og 2000 end det åbenbare forbrug i Fællesskabet, faldt dens markedsandel fra omkring 64 % i 1998 til 60 % i 2000. Da forbruget i Fællesskabet vedblev med at stige, mens importen fra Norge faldt, reduceredes denne imports markedsandel i undersøgelsesperioden til ca. 53 %. Ifølge oplysninger fra Eurostat lå den gennemsnitlige pris på den fra Norge importerede vare i 1998 og 1999 stabilt på 3,18 EUR pr. kg, før den i 2000 steg til 3,71 EUR pr. kg. I undersøgelsesperioden faldt gennemsnitsprisen til 3,16 EUR pr. kg og lå tæt på EF-erhvervsgrenens pris. Det konstateres, at importen fra Norge ikke havde underbudt EF-erhvervsgrenens priser.
- (198) Importen med oprindelse på Færøerne steg målt i mængde mellem 1998 og 1999, før den igen faldt i 2000. Den steg derefter stærkt i undersøgelsesperioden, hvor den nåede op på over 40 000 tons. Det var også på dette tidspunkt, at den opnåede sin største markedsandel i den betragtede periode, nemlig lige over 8 %. Ifølge oplysninger fra Eurostat steg den gennemsnitlige pris på den fra Færøerne importerede vare fra 3,21 EUR pr. kg i 1998 til 3,84 EUR pr. kg i 2000. I undersøgelsesperioden faldt denne gennemsnitspris til under 3 EUR pr. kg. Det skal erindres, at det konstateredes, at importen med oprindelse på Færøerne ikke havde fundet sted til dumpingpriser. Denne imports priser underbød imidlertid EF-erhvervsgrenens priser med omkring 10 %. Det skal endelig bemærkes, at importen fra Færøerne har en betydeligt større markedsandel (8,3 %) end EF-erhvervsgrenen og Chile (henholdsvis 4,3 % og 5,4 %).
- (199) Efter meddelelsen herom anfægtede en part den måde, hvorpå Kommissionen havde taget hensyn til den rolle, der spilles af importen fra Norge og Færøerne, ved vurderingen af den skade, der er forvoldt EF-erhvervsgrenen. Denne part fremførte især, at den beregning, der lå til grund for størrelsen af prisunderbuddet for importen fra Norge, var forkert, idet EF-erhvervsgrenens priser ikke inkluderede omkostninger til levering til den første kunde. Denne part hævdede også, at Kommissionen ikke ved vurderingen af skaden havde tilskrevet importen fra Færøerne den betydning, som den fortjente i betragtning af denne imports markedsandel og prisunderbuddets størrelse.

- (200) Argumentet vedrørende beregningen af prisunderbuddet for importen fra Norge måtte afvises af to årsager. For det første fandt sammenligningen sted på samme handelstrin og for samme fremtrædelsesform af laks. Dette skete, efter at der var foretaget en prisjustering på 0,47 EUR pr. kg for de producenter i EF-erhvervsgrenen, der solgte »i spanden« (dvs. fra opdrætteren), for at tage hensyn til yderligere transport-, forarbejdnings- og pakningsomkostninger til den første kunde. For det andet var denne fremgangsmåde i overensstemmelse med den metode, der blev benyttet i den oprindelige undersøgelse.
- (201) Prisunderbuddet for importen fra Færøerne blev beregnet på samme måde som for importen fra Norge (se ovenfor). Det skal erindres, at importen fra Færøerne fandtes ikke at have fundet sted til dumpingpriser. Prisunderbuddet skyldes derfor ikke dumping. Kommissionen har erkendt den virkning, denne import kan have haft på EF-erhvervsgrenens situation. Det vil yderligere svække årsagsammenhængen mellem importen fra Chile og den skade, EF-erhvervsgrenen har lidt, hvis importen fra Færøerne tillægges endnu mere betydning ved skadesvurderingen.
- (202) Importen med oprindelse i andre tredjelande (dvs. ikke Norge, Chile og Færøerne) steg i den betragtede periode fra ca. 9 000 tons i 1998 til 15 000 tons i undersøgelsesperioden. I samme periode steg denne imports markedsandel steg fra 2,3 % i 1998 til 3,1 % i undersøgelsesperioden. Over 85 % af denne import (efter vægt og i hele fiskeækvivalenter) bestod af frosne fileter (KN-kode ex 0304 20 13), og de vigtigste oprindelseslande var Folkerepublikken Kina og USA. Gennemsnitsprisen på alle typer af den pågældende vare fra disse resterende tredjelande steg fra 2,36 EUR pr. kg i 1998 til 2,57 EUR pr. kg i undersøgelsesperioden. Priserne på denne import lå derfor i hele den betragtede periode under de priser, der var gældende for EF-producenterne i stikprøven og for importen fra Norge, Chile og Færøerne, men dette kan være en følge af denne imports art og kvalitet. I forbindelse med de aktuelle undersøgelser fandtes der ingen beviser for, at der fremstilles opdrættede atlantehavslaks i Kina. Det er derfor muligt, at de laks, som er angivet under de KN-koder, der er omfattet af undersøgelsen, kan tilhøre en anden lakseart (stillehavs- eller donaulaks) eller være forarbejdede atlantehavslaks, som oprindeligt er opdrættet i et andet tredjeland.

	1998	1999	2000	2001 (UP)
Norge (tons)	252 267	273 375	281 376	258 389
— Indeks	100	108	112	102
— Markedsandel	63,6 %	59,7 %	59,8 %	53,0 %
— Gennemsnitspris (EUR/kg)	3,18	3,18	3,71	3,16
Færøerne (tons)	15 187	28 236	23 962	40 414
— Indeks	100	186	158	266
— Markedsandel	3,8 %	6,2 %	5,1 %	8,3 %
— Gennemsnitspris (EUR/kg)	3,21	3,24	3,84	2,94
Andre tredjelande (tons)	9 057	11 009	14 763	15 126
— Indeks	100	122	163	167
— Markedsandel	2,3 %	2,4 %	3,1 %	3,1 %
— Gennemsnitspris (EUR/kg)	2,36	2,24	2,50	2,57

- (203) Det fremgår af ovenstående, at både EF-erhvervsgrenen og importen fra Chile spiller en perifer rolle på fællesskabsmarkedet. Det kan ikke udelukkes, at importen fra de i betragtning 202 anførte lande i det mindste delvis kan have været ansvarlig for det prisfald og den skade, der er påført EF-erhvervsgrenen.

b) Ændringer i forbrugsmønstret

- (204) Forbruget af opdrættede atlantehavslaks i Fællesskabet steg med 25 % i den betragtede periode til næsten 500 000 tons i undersøgelsesperioden. EF-erhvervsgrenen drog fordel af denne vækst i forbruget til at øge sin produktion og sit salg. EF-erhvervsgrenen var også i stand til at øge sin markedsandel, særlig i undersøgelsesperioden, idet importen fra Norge faldt. Udviklingen i forbruget anses således ikke for at have bidraget til den skade, der er påført EF-erhvervsgrenen.

c) Laksemarkedets karakter

- (205) Det blev også undersøgt, om andre faktorer, der påvirkede laksemarkedet i Fællesskabet, kunne have bidraget til den skade, EF-erhvervsgrenen havde lidt.
- (206) Den færøske sammenslutning af fiskeopdrættere fremførte, at eksistensen af en række faktorer viste, at der ikke var nogen årsagssammenhæng mellem importen af opdrættede atlantehavslaks fra Færøerne og den skade, som EF-erhvervsgrenen angiveligt havde lidt. Det blev fremført, at priserne på kort sigt var styret af faktorer såsom vejret, sygdomme og udbuddet af unglaks, mens de langsigtede pristendenser afhang af produktionsomkostningerne. Det blev fremført, at i betragtning af længden af produktionsprocessen for opdrættede atlantehavslaks (2 til 3 år) burde priserne undersøges over en tilsvarende periode snarere end over en periode på mellem 6 måneder og et år. Det blev også fremført, at andre typer laks såsom vildlaks og opdrættede stillehavslaks burde tages i betragtning i forbindelse med undersøgelserne, da leverancer heraf kunne påvirke priserne på opdrættede atlantehavslaks i Fællesskabet.
- (207) Kortsigtede faktorer såsom sygdom kan påvirke forsyningerne på laksemarkedet. Udbrud af sygdomme såsom infektiøs lakseanæmi (ISA) i Fællesskabet kræver fjernelse af fisk fra ramte områder og en tvungen braklægningsperiode på seks måneder derefter. ISA blev konstateret på en række opdrætningssteder i Skotland i 1998 og er også blevet konstateret i Norge og Canada og senest på Færøerne. Fjernelsen af fisk fra ramte steder betyder, at de måske vil blive indfanget før forventet og på et tidspunkt, hvor deres vægt ikke opfylder visse kunders krav. Desuden reducerer denne tvungne indfangning den samlede biomasse af fisk, der senere kan fanges. Et mindre antal selskaber i EF-erhvervsgrenen blev påvirket af formodede udbrud af ISA i 1998. Dette kan have reduceret antallet af fisk, der er til rådighed i senere år. Kommissionen finder imidlertid ikke, at denne situation forklarer den forværring af EF-erhvervsgrenens samlede situation, der konstateredes i undersøgelsesperioden.
- (208) For så vidt angår det andet punkt fremført af denne part, kan det ikke accepteres, at det er forkert at undersøge priserne i en begrænset periode såsom undersøgelsesperioden. Det erkendes, at opdrættede atlantehavslaks har en livscyklus på mellem 2 og 3 år, men varecykler kan ikke være en undskyldning for dumping.
- (209) For så vidt angår det sidste argument, der blev fremført af denne interesserede part vedrørende andre laksetypers indvirkning på fællesskabsmarkedet for opdrættede atlantehavslaks, skal det bemærkes, at der ikke blev fremlagt bevis til støtte for denne påstand. Dette argument synes at antyde, at opdrættede stillehavslaks og vildlaks svarer til opdrættede atlantehavslaks og er udskiftelige med disse; dette er en påstand, som der ikke fandtes bevis for i undersøgelserne. Under alle omstændigheder finder Kommissionen under hensyntagen til den mængde opdrættede laks, der sælges i Fællesskabet, at de mængder af andre typer laks, der sælges på fællesskabsmarkedet, ikke har en størrelse, der i væsentlig grad kan have påvirket markedsprisen i Fællesskabet for opdrættede atlantehavslaks.

d) EF-lakseopdrætningsindustriens struktur

- (210) Den færøske sammenslutning af fiskeopdrættere henlede opmærksomheden på de mulige virkninger på EF-erhvervsgrenen af den produktionsstigning, der konstateredes i den betragtede periode for andre producenter i Fællesskabet, som ikke var del af EF-erhvervsgrenen. Det blev fremført, at konsolideringsprocessen blandt producenterne i Fællesskabet betød, at EF-erhvervsgrenen, hvis størrelse var blevet meget reduceret, nu stod over for øget konkurrence fra større og mere talrige producenter i Fællesskabet, som ikke er del af EF-erhvervsgrenen som defineret i henhold til artikel 4 i antidumpinggrundforordningen.

- (211) Undersøgelserne bekræftede, at den kategori af producenter, som den færøske sammenslutning af fiskeopdrættere henviste til, tegnede sig for hovedparten af de opdrættede atlantehavslaks, der produceredes i Fællesskabet i den betragtede periode. Disse selskaber er generelt større end de selskaber, der anses for at udgøre EF-erhvervsgrenen i de aktuelle undersøgelser, og har en højere grad af vertikal integration med interesser i avl af unglaks (ferskvandsfasen af laksens livscyklus), foderproduktion og kontrol med egne forarbejdningsfaciliteter. De har til sammen en markedsandel på omkring 25 %. Som dele af store multinationale koncerner, der ofte noteres på børserne, har de også bedre adgang til kapitalmarkeder og finansiel støtte. De er bedre i stand til at planlægge deres produktion, så den opfylder de særlige krav, der stilles af store kunder såsom supermarkeder med fangstprogrammer syv dage om ugen. De indgår ofte kort- til mellemfristede kontrakter med deres vigtigste kunder, hvilket normalt giver en vis beskyttelse mod ekstreme prisudsving på de kontraktfri markeder eller spotmarkederne, som andre aktører er udsat for.
- (212) Oplysninger om importen fra Norge, som i forbindelse med den fornyede undersøgelse blev indhentet fra selskaber, der forarbejdede eller røgede den pågældende vare, viste endvidere, at visse producenter i Fællesskabet var påvirket af den måde, hvorpå forarbejdningsindustrien virkede. De priser, hvortil forarbejdnings-selskaberne købte den pågældende vare i undersøgelsesperioden, og de priser, hvortil de solgte laks efter forarbejdningen, blev undersøgt. Det blev fastslået, at disse selskaber i undersøgelsesperioden købte EF-producerede laks til priser, der svarede til eller endda lå under priserne på laks med oprindelse i Norge. Efter forarbejdning/røgning, hvor laksen blev solgt videre, blev varer fremstillet af laks produceret i Fællesskabet imidlertid solgt til meget højere priser end varer fremstillet af laks med oprindelse i Norge. Prisen på disse varer fremstillet af EF-produceret laks fandtes at ligge omkring 10 % over prisen på tilsvarende varer fremstillet af laks produceret i Norge. Det ser derfor ud til, at visse forarbejdningsvirksomheder og røgerier kan opnå en højere pris for deres varer, der ikke altid videregives til deres leverandører. Kommissionen finder derfor, at en del af den skade, som EF-erhvervsgrenen har lidt, kan skyldes dens manglende styrke i forhold til visse større kunder.

e) Konklusion om årsagssammenhæng

- (213) I betragtning af ovenstående konkluderes det, at der ikke med tilstrækkelig sikkerhed kunne konstateres en årsagssammenhæng mellem importen med oprindelse i Chile og den væsentlige skade, der var forvoldt EF-erhvervsgrenen.
- (214) Sammenfaldet mellem på den ene side stigningen i importen fra Chile og prisunderbuddet og på den anden side den negative udvikling for EF-erhvervsgrenen med hensyn til dens salgspriser og finansielle resultater er ikke tilstrækkeligt til at etablere en årsagssammenhæng i dette tilfælde. Der er faktisk en række andre faktorer, der havde indvirkning på EF-erhvervsgrenen, og som har større betydning end virkningen af importen fra Chile. Importen fra alle de ikke berørte lande fandt sted til priser, der i Norges tilfælde lå under EF-erhvervsgrenens priser, eller som, for andre tredjelande, lå under disse. Andre fællesskabsproducenters priser lå også på dette niveau. Således blev ikke blot importen fra Chile, men også varer, der tegnede sig for yderligere 30 % af fællesskabsmarkedet (dvs. andre fællesskabsproducenters salg og importen fra Færøerne), solgt på et prisniveau, der var klart utilfredsstillende for EF-erhvervsgrenen. Under disse omstændigheder er det vanskeligt at se, hvordan importen fra Chile isoleret set kunne have haft en væsentlig indvirkning på EF-erhvervsgrenen.
- (215) Efter meddelelsen herom kritiserede en part den måde, hvorpå spørgsmålet om årsagssammenhæng var blevet undersøgt. Denne part fremførte, at Kommissionen skulle have foretaget en kumulativ vurdering af virkningerne af importen fra Chile, Norge og Færøerne i henhold til artikel 3, stk. 4, i antidumpinggrundforordningen. I artikel 3, stk. 4, fastsættes en række betingelser, der alle skal være opfyldt, før der kan foretages en kumulativ vurdering af virkningerne af import fra forskellige oprindelseslande. Da der ikke blev konstateret dumping i forbindelse med importen fra Norge og Færøerne, var der i de aktuelle undersøgelser ikke noget retligt grundlag for at vurdere de kombinerede virkninger af importen fra disse oprindelseslande og dumpingimporten fra Chile. Dette krav måtte derfor afvises med den begrundelse, at bestemmelserne i den pågældende artikel er fortolket forkert.

- (216) Da en årsagssammenhæng imidlertid ikke med sikkerhed kunne udelukkes, fandtes det dog rimeligt at undersøge, om en indførelse af foranstaltninger over for importen fra Chile ville være i Fællesskabets interesse, hvis det blev besluttet, at der faktisk var en sådan årsagssammenhæng trods de ovennævnte beviser for det modsatte.

I. FÆLLESSKABETS INTERESSER

1. INDLEDENDE BEMÆRKNINGER

- (217) Det blev undersøgt, om der til trods for konklusionerne om skadevoldende dumping var tvungende årsager til at konkludere, at det ikke er i Fællesskabets interesse at indføre foranstaltninger mod importen med oprindelse i Chile. Med henblik herpå og i henhold til artikel 21, stk. 1, i antidumpinggrundforordningen overvejede Kommissionen på grundlag af de foreliggende oplysninger virkningerne af eventuelle foranstaltninger for alle parter, der var berørt af undersøgelserne, samt følgerne af ikke at træffe foranstaltninger.
- (218) Med henblik på overvejelsen af spørgsmålet om Fællesskabets interesser anmodede Kommissionen om oplysninger fra alle interesserede parter, som den enten vidste var berørt af sagen, eller som gav sig til kende inden for den frist, der var fastsat i indledningsmeddelelsen.
- (219) Ud over de besvarelser, der blev modtaget fra de producenter i EF-erhvervsgrenen, som indgik i stikprøven, blev der også modtaget besvarelser af spørgeskemaer fra følgende selskaber:
- to andre producenter af opdrættede atlantehavslaks i Fællesskabet, nemlig Marine Harvest (Scotland) Ltd og Marine Harvest Ireland
 - fem leverandører af råmaterialer til Fællesskabets lakseopdrætningsindustri, herunder fire foderstofsselskaber, nemlig Trouw (UK) Ltd, Trouw Aquaculture Ltd, Ewos Ltd og Biomar Ltd, samt en leverandør af unglaks, Landcatch Ltd, for så vidt angår undersøgelsen vedrørende Norge
 - to importører/brugere i forbindelse med den fornyede undersøgelse vedrørende Norge, som ikke er forretningsmæssigt forbundet med eksportører i Norge, nemlig Moulin de la Marche SA og Le Borvo SA, og to ikke-forretningsmæssigt forbundne importører/brugere i forbindelse med undersøgelsen vedrørende Chile og Færøerne, nemlig Cogesal Miko og Royal Greenland Seafood A/S.
- (220) Der blev også modtaget bemærkninger fra følgende organisationer og organer:
- The Scottish Salmon Producers' Organisation
 - The Shetland Salmon Farmers' Association
 - The Irish Salmon Growers' Association
 - den europæiske forbrugerorganisation BEUC
 - AIPCE/CEP — The Federation of National Organisations of Importers and Exporters of Fish
 - den danske sammenslutning af fiskeforarbejdningsindustrier og -eksportører
 - det franske Syndicat National de l'Industrie du Saumon Fumé
 - Nutreco Aquaculture
 - SA Direct Ocean.
- (221) Der blev også modtaget oplysninger fra en leverandør af foder uden for Fællesskabet, nemlig Havsbrun pf fra Færøerne. Kommissionen fandt derfor, at der ikke skulle tages hensyn til disse oplysninger i forbindelse med vurderingen af Fællesskabets interesser i den aktuelle undersøgelse.
- (222) Klageren i undersøgelsen vedrørende Chile og Færøerne fremførte, at der burde ses bort fra de synspunkter, der var fremsat af Nutreco-koncernen og Syndicat National de l'Industrie du Saumon Fumé. Det blev fremført, at Nutreco-koncernens interesser hovedsagelig lå uden for EU, mens der blandt medlemmerne af Syndicat National de l'Industrie du Saumon Fumé findes en række selskaber, som er forretningsmæssigt forbundet med norske koncerner. Det skal erindres, at vurderingen af Fællesskabets interesser i henhold til artikel 21 i antidumpinggrundforordningen skal baseres på en vurdering af alle involverede parters interesser, herunder bl.a. den indenlandske erhvervsgrens og brugernes interesser. Der bør derfor tages hensyn til disse interesserede parters bemærkninger.

2. EF-ERHVERVSGRENEENS INTERESSER

- (223) De vigtigste produktionsområder for laks i Fællesskabet er beliggende i Skotland og Irland, hvor de passende betingelser er til stede. Der er sket betydelige ændringer af lakseopdrætningsindustriens struktur i Fællesskabet siden den oprindelige undersøgelse med en tendens i retning af færre og større selskaber. En række mindre producenter har enten indstillet deres virksomhed eller er blevet solgt til andre selskaber, ofte store multinationale koncerner med globale interesser i lakseopdrætning. Mange af de selskaber, der udgør EF-erhvervsgrenen, har i en situation med øget konkurrence taget skridt til at forbedre deres effektivitet og nedbringe deres omkostninger ved at indgå samarbejdsaftaler om indkøb af foder. Dette har gjort det muligt for selskaberne at øge deres købekraft hos leverandørerne. Samtidig har en række selskaber i EF-erhvervsgrenen også indgået aftaler om fælles markedsføring og salg af deres produktion, hvorved det håbes, at deres varer vil blive differentierede på markedet.
- (224) Det skal erindres, at oplysninger indhentet i forbindelse med den fornyede undersøgelse vedrørende Norge (se betragtning 212) viste, at lakseproducenterne i Fællesskabet ikke opnåede den fulde fordel af den ekstrapris, som forbrugerne betalte for den færdige vare. Det skal også erindres, at den chilenske eksport af frosne laks kun i begrænset omfang konkurrerer med ferske laks fremstillet af EF-erhvervsgrenen. EF-erhvervsgrenens markedsandel i undersøgelsesperioden var mindre end 5 %, mens importen med oprindelse i andre lande end Chile (Norge, Færøerne osv.) tegnede sig for over 60 % af forbruget i Fællesskabet. Hvis en indførelse af foranstaltninger mod importen med oprindelse i Chile skal have positive følger for EF-erhvervsgrenens situation, vil det kræve, at priserne på importen af den pågældende vare fra andre leveringskilder og fra de producenter i Fællesskabet, der ikke indgår i EF-erhvervsgrenen, også skal stige. I betragtning af, at EF-erhvervsgrenen har en relativt lille markedsandel i forhold til andre leverandører på fællesskabsmarkedet, vil en indførelse af foranstaltninger mod Chile derfor føre til en betydelig nettooverførsel af penge ud af Fællesskabet, efterhånden som markedet tilpasser sig højere priser. Uanset om de højere priser bliver afholdt af kunderne eller af andre mellemmand i forhandlerkæden, vil kapitaloverførslen til leverandører i tredjelande have langt større betydning end de fordele af foranstaltningerne, som EF-erhvervsgrenen ville opnå. Det er imidlertid allerede stærkt tvivlsomt, om antidumpingforanstaltninger over for importen fra Chile, vil føre til en sådan pristigning for laks fra alle oprindelseskilder, og om EF-erhvervsgrenen overhovedet vil opnå fordel heraf i betragtning af chilenske laks' begrænsede markedsandel.

3. ANDRE EF-PRODUCENTERS INTERESSER

- (225) De to andre producenter i Fællesskabet, som samarbejdede i forbindelse med procedurerne, beskæftigede næsten 800 personer i lakserelaterede aktiviteter i undersøgelsesperioden og havde tilsammen en omsætning på over 120 mio. EUR. Disse selskabers økonomiske situation forværredes markant i undersøgelsesperioden som følge af de udtalte forstyrrelser på fællesskabsmarkedet. De fremhævede den vigtige rolle, som lakseopdrætning spiller i mange ydre og forholdsvis dårligt stillede områder i Fællesskabet. De bemærkede, at mange problemer på markedet var opstået som følge af misforholdet mellem udbud og efterspørgsel. Det blev fremført, at 2000 prismæssigt havde været et godt år som følge af en kombination af faktorer, herunder problemer med sygdom i Skotland, der havde begrænset udbuddet. Derefter havde et for stort udbud fra mange producerende lande, herunder Skotland, ført til et brat prisfald. Det hævdedes, at EF-producenterne af laks og deres leverandører ville være bedst tjent, når der blev etableret en korrekt balance mellem udbud og efterspørgsel. Det blev fremført, at dette kunne opnås ved yderligere at stimulere efterspørgslen og forvalte udbuddet i overensstemmelse med denne efterspørgsel samt ved at investere i EF-producenter med henblik på at behandle konkurrencemæssige og regulatoriske forskelle i forhold til andre producentlande.
- (226) Nutreco Aquaculture (den afdeling af Nutreco-koncernen, hvortil begge Marine Harvest-selskaber hører) fandt ikke, at foranstaltninger var den bedste løsning for lakseindustrien som helhed, hverken for producenterne i Fællesskabet eller for de producenter i tredjelande, der eksporterede til Fællesskabet. Det blev bemærket, at foranstaltninger bl.a. ikke ville påvirke overforsyningen med laks eller fremme fællesskabsproducenternes effektivitet eller konkurrencedygtighed.

4. IMPORTØRERNES, BRUGERNES OG FORBRUGERNES INTERESSER

- (227) De to importører, der samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen vedrørende Chile og Færøerne, havde ingen mening med hensyn til undersøgelsesaspekterne vedrørende Fællesskabets interesser, da salget af opdrættede atlantehavslaks kun udgjorde en ubetydelig del af deres samlede omsætning.
- (228) Der blev også modtaget bemærkninger på vegne af SA Direct Ocean. Dette selskab bemærkede, at det benyttede frosne laks fra Chile i sin produktion af færdigretter, der sigtede mod lav- og mellemindkomstkunder. Det blev fremført, at disse varer ikke konkurrerede med fersk laks fra Skotland. Det blev desuden hævdet, at foranstaltninger mod Chile ikke ville gavne Fællesskabet, da skotske lakseopdrættere ikke kunne levere frosne laks. Det blev endvidere påstået, at flere tusinde arbejdspladser i fødevarerforberedningsindustrien ville være i fare, hvis der blev indført foranstaltninger mod importen fra Chile.
- (229) AIPCE/CEP (The Federation of National Organisations of Importers and Exporters of Fish) udtrykte modstand mod ethvert system, der påvirkede udbud og efterspørgsel, hvis det førte til øgede priser og gjorde det vanskeligere at tilvejebringe leverancer. Det fandt, at hvis priserne steg til over det naturlige niveau på markedet, ville dette have negative konkurrencemæssige følger såvel for EF-erhvervsgrenen som for forbrugerne. Forbundet fremlagde oplysninger, der viste, at dets medlemmer forarbejdede mere end 60 000 tons laks om året og fremstillede næsten 50 000 tons røgede laks. Det anslog antallet af personer, som var direkte beskæftiget i sektoren, til over 10 000.
- (230) Den danske sammenslutning af fiskeforberedningsindustrier og -eksportører gjorde det klart, at den modsatte sig enhver regulering af markedet, som forstyrrede priserne og de normale konkurrenceregler. Det blev fremført, at de eksisterende foranstaltninger havde forstyrret markedet for laks i Fællesskabet og førte til overdrevent store fortjenester i Norge. Det hævdedes, at disse store fortjenester igen havde tilskyndet til for store investeringer i lakseopdrætningsindustrien og skabt uligevægt mellem udbud og efterspørgsel på verdensplan. Sammenslutningen understregede betydningen af forberedningsindustrien i Fællesskabet, både med hensyn til beskæftigelse og den merværdi, den skabte.
- (231) Syndicat National de l'Industrie du Saumon Fumé repræsenterer femten selskaber i Frankrig, der beskæftiger sig med produktion af røgede laks. Disse selskaber beskæftiger 2 800 personer og forarbejdede omkring 36 000 tons fersk laks i undersøgelsesperioden. Sammenslutningen fandt af antidumpingforordningen ikke var en passende mekanisme til regulering af handelen med landbrugsprodukter, der var genstand for betydelige prisudsving, og at lakseopdrætningsindustrien måtte forvalte sin vækst på et globalt grundlag.
- (232) Den europæiske forbrugerorganisation BEUC bemærkede, at markedet for laks i Fællesskabet var blevet betydeligt større, og at dette efter dens opfattelse skyldtes øget konkurrence fra producenter i Norge og i den senere tid Chile og Færøerne. Det blev fremført, at denne konkurrence havde ført til et prisfald, der havde gjort det muligt for kunderne i Fællesskabet at øge deres forbrug af laks. Dette var positivt på grund af de ernæringsmæssige fordele, laks ansås for at have. Samtidig blev det fremført, at de økonomiske interesser for importører, forberedningsvirksomheder og detailhandlere af laks i Fællesskabet var langt vigtigere end de eventuelle fordele på kort sigt, som foranstaltninger ville medføre for det forholdsvis lille antal uafhængige producenter, der var tilbage i Fællesskabet. BEUC udtrykte derfor modstand mod foranstaltninger i enhver form mod importen til Fællesskabet af opdrættede atlantehavslaks.
- (233) På baggrund af bemærkninger fra de tre repræsentative sammenslutninger blev det også overvejet, om en indførelse af foranstaltninger kunne føre til, at visse brugere ville flytte deres produktionsfaciliteter til lande uden for Fællesskabet. I denne forbindelse bemærkes det, at den konventionelle toldsats for importen af ferske og frosne atlantehavslaks til Fællesskabet i undersøgelsesperioden og 2002 er på 2 %, mens den for importen af røgede laks normalt er på 13 %. Tal fra Eurostat for den

betragede periode, som er anført i tabellen herunder, viser, at næsten halvdelen af al den import, der i undersøgelsesperioden blev angivet under KN-kode 0305 41 00 (stillehavslaks, atlantehavslaks og donaulaks, røget, herunder filet), havde oprindelse i Polen, mens de næstvigtigste oprindelseslande var Norge og Færøerne. Importen fra andre oprindelseslande var ubetydelig. Oplysningerne synes i første omgang at vise, at de aktuelle foranstaltninger over for Norge ikke har haft en mærkbar virkning på handelen med røget laks. Det skal imidlertid erindres, at foranstaltningerne mod Norge blev indført i 1997. Importen af røget laks i dette år og i 1996 bør derfor også tages i betragtning for at opnå et mere meningsfuldt billede. Tallene herfor viser en meget mindre import med oprindelse i Polen, nemlig 302 tons i 1996 og 229 tons i 1997. Tallene for importen med oprindelse i Norge var for de samme år henholdsvis 771 og 900 tons, mens tallene for Færøerne var 566 og 493 tons. Det er derfor klart, at indførelsen af foranstaltningerne førte til en væsentlig stigning i importen af røget laks fra Polen, som kan have erstattet en vis produktionsmængde med oprindelse i Danmark, da salget fra dette land til resten af Fællesskabet faldt fra ca. 15 500 tons i 1997 til 13 500 tons i 1998.

	1998	1999	2000	2001 (UP)
Polen (tons)	1 931	1 664	1 677	1 637
Indeks	100	86	87	85
Norge (tons)	1 084	975	951	920
Indeks	100	90	88	85
Færøerne (tons)	594	370	453	686
Indeks	100	62	76	116
I alt fra de nævnte tre lande (tons)	3 608	3 009	3 080	3 243
Indeks	100	83	85	90

- (234) Det bemærkes også, at Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater for nylig har indgået en frihandelsaftale med Chile. Ifølge aftalen vil konventionaltolden på 2 % på importen af den pågældende vare blive afskaffet fra den dato, hvor aftalen træder i kraft. For så vidt angår handelen med lakserelaterede varer såsom røget laks bemærkes det, at der i aftalen forudses en gradvis afskaffelse af den eksisterende told over en tiårsperiode sammen med en ordning med samlede kontingenter på 40 tons for varer henhørende under KN-kode 0305 41 00 (røget) og 0305 30 30 (saltet eller i saltlage). I betragtning af mængderne i denne kontingentordning, Polens kommende tiltrædelse af Den Europæiske Union samt forslaget om at ophæve foranstaltningerne mod Norge finder Kommissionen ikke, at en indførelse af foranstaltninger mod Chile vil føre til en udflytning af lakseforarbejdningsindustrien til tredjelande.
- (235) Ved overvejelsen af de mulige virkninger af foranstaltninger på den endelige kunde blev der taget hensyn til oplysninger afgivet af Norwegian Seafood Federation om detailpriserne på fileter af atlantehavslaks i 150 franske supermarkeder. Det fremgik heraf, at priserne i gennemsnit svingede inden for et smalt område som vist i nedenstående tabel. Det blev derfor fremført, at kunderne i Fællesskabet ikke havde opnået fordel af den nedbringelse af produktionsomkostningerne, som producenterne havde gennemført. Dette blev også gentaget af European Salmon Producers' Group, der fremførte, at lakseaftalen og de gældende foranstaltninger ikke havde haft nogen mærkbar virkning på

forbrugerpriserne, og at det primært syntes at være detailhandlere og grossister, der havde opnået fordel af faldende producentpriser. Det synes at fremgår af disse bemærkninger, at forbrugerne af opdrættede atlantehavslaks til en vis grad er beskyttet mod ekstreme prisudsving på markedet. Det er derfor uklart i nøjagtigt hvilket omfang, forbrugerne ville blive påvirket af en indførelse af foranstaltninger mod Chile, da dette delvis afhænger af den prispolitik, der føres af detailhandlere, der ikke samarbejdede i forbindelse med procedurerne.

	1998	1999	2000	2001 (UP)
EUR pr. kg	11,03	10,81	11,64	11,30
Indeks	100	98	106	102

- (236) Selv om lakseforarbejdningssektorens betydning med hensyn til beskæftigelse og værdiskabelse erkendes, konkluderes det, at de foreliggende oplysninger ikke giver anledning til at antage, at foranstaltninger vil have til virkning, at forarbejdningsaktiviteter flyttes uden for Fællesskabet. Kommissionen finder ikke desto mindre, at importørerne og brugerne vil blive dårligere stillet af foranstaltninger, idet de vil skulle betale ekstra told på deres import af laks fra Chile.

5. LEVERANDØRERNES INTERESSER

- (237) De fem samarbejdsvillige leverandører gav sig til kende i den fornyede undersøgelse vedrørende Norge og fremsatte derfor ikke detaljerede bemærkninger til virkningerne på deres aktiviteter af eventuelle foranstaltninger over for importen fra Chile. To leverandører fremførte imidlertid, at foranstaltninger ikke var det mest hensigtsmæssige middel til at afhjælpe situationen for Fællesskabets lakseproducenter.

6. KONKLUSION OM FÆLLESSKABETS INTERESSER

- (238) Det erkendes, at de gældende foranstaltninger mod importen fra Norge oprindelig gjorde det muligt for EF-erhvervsgrænsen at forbedre sin økonomiske situation med hensyn til produktion, salg, rentabilitet og markedsandel. Da der imidlertid ikke er sandsynlighed for fortsat eller fornyet dumping og subsidiering af importen fra Norge, kan foranstaltningerne over for dette land ikke videreføres. Alle foranstaltninger, der er begrænset til eksporten fra Chile, vil — selv hvis det antages, at denne import forvolder skade — efter al sandsynlighed være ineffektive på grund af den begrænsede pris-konkurrence mellem fersk og frossen laks og, idet der tages hensyn til betragtning 212, de vanskeligheder, som sandsynligvis vil opstå for EF-erhvervsgrænsen med hensyn til at drage fordel af en eventuel prisstigning. Selv hvis foranstaltninger mod den chilenske eksport var nok til at medføre en prisstigning for fersk laks på fællesskabsmarkedet til formodet fordel for EF-erhvervsgrænsen, vil den deraf følgende overførsel af kapital til producenter og eksportører i de lande, der ikke er omfattet af foranstaltningerne, opveje fordelene for EF-erhvervsgrænsen og visse andre interesserede parter. Samtidig skal det erindres, at enhver sådan prisstigning ville være til skade for importørerne, brugerne og forbrugerne.
- (239) Efter meddelelsen herom kritiserede en part den måde, hvorpå Kommissionen havde vurderet Fællesskabets interesser. Ifølge denne part var der ikke blevet taget behørigt hensyn til EF-erhvervsgrænsens interesser. Den fremførte, at selv om EF-erhvervsgrænsen var lille, burde dette ikke benyttes som et argument mod dens behov for beskyttelsesforanstaltninger, og at denne fremgangsmåde var i strid med den holdning, der tidligere var blevet indtaget, navnlig på det tidspunkt, hvor der oprindelig blev indført foranstaltninger mod importen fra Norge.

- (240) Den samme part fremførte, at vurderingen af de synspunkter, der var fremsat af andre parter i undersøgelserne, var fejlagtig. Særlig fandt denne part, at de holdninger, der var udtrykt af de andre producenter i Fællesskabet, som havde samarbejdet i forbindelse med undersøgelserne, men som ikke havde taget del i klagen, ikke kunne anses for repræsentative for holdningerne hos alle de øvrige EF-producenter, hvoraf mange ikke havde givet sig til kende. Den hævdede, at norskejede lakseproducenter i Fællesskabet havde fået ordre til ikke at samarbejde med Kommissionen. Den påstod, at 8 000 arbejdspladser var i umiddelbar fare for at forsvinde, hvis der ikke straks blev indført sådanne foranstaltninger. Den gav også udtryk for, at situationen på fællesskabsmarkedet kunne forventes at blive yderligere forværret, idet amerikanske foranstaltninger til beskyttelse af handelen kunne forventes at føre til øget omladning af eksporten fra Chile fra det amerikanske marked til Fællesskabet.
- (241) Det skal bemærkes, at vurderingen af Fællesskabets interesser blev foretaget på grundlag af alle afgivne oplysninger. Der blev taget hensyn til alle interesserede parters synspunkter, herunder erfaringerne med de eksisterende foranstaltninger over for importen fra Norge. Det kan ikke accepteres, at situationen i det foreliggende tilfælde ligner situationen på tidspunktet for den tidligere undersøgelse vedrørende Norge. På daværende tidspunkt blev det fastslået, at EF-erhvervsgrenens markedsandel var på over 25 % og de fra Norge importerede varers markedsandel på over 65 %. Indførelsen af foranstaltninger omfattede derfor dengang hovedparten af importen af den pågældende vare til Fællesskabet og beskyttede en EF-erhvervsgren, der havde en betydelig markedsandel. I den aktuelle sag er vurderingen af Fællesskabets interesser begrænset til en overvejelse af foranstaltninger, der kun rammer dumpingimport fra Chile. Denne import havde en markedsandel på omkring 5 % i undersøgelsesperioden og tegnede sig for under 7 % af den samlede import. Desuden er EF-erhvervsgrenens markedsandel faldet til væsentligt mindre end 5 %, efterhånden som omstrukturings- og konsolideringsprocessen på markedet er skredet frem.
- (242) For så vidt angår de øvrige spørgsmål, der blev rejst af denne part i forbindelse med Fællesskabets interesser, er det klart blevet erkendt, at selskaberne i Nutreco-gruppen var de eneste andre producenter end EF-erhvervsgrenen, der samarbejdede i forbindelse med undersøgelserne. Det var ikke hensigten at foregive, at Nutrecos synspunkter er repræsentative for alle andre lakseproducenter i Fællesskabet, men det skal bemærkes, at denne koncern er en af de største lakseproducenter i Fællesskabet. Da en vurdering af Fællesskabets interesser kræver, at der tages hensyn til alle de forskellige involverede interesser som helhed, ville det have været urimeligt ikke behørigt at have overvejet de synspunkter, som blev fremsat af Nutreco.
- (243) Det erkendes, at lakseopdrætningsindustrien skaber beskæftigelse i fjerntliggende områder i Fællesskabet, hvor andre beskæftigelsesmuligheder ofte er begrænsede. Tallet på 8 000 arbejdspladser, der ikke er dokumenteret, synes dog at kunne være for stort. Ifølge tal offentliggjort af de skotske myndigheder var 1 257 personer direkte beskæftiget (på fuldtid eller deltid) i forbindelse med lakseproduktion i Skotland i 2001. I betragtning af den væsentligt lavere produktion af opdrættede atlantehavslaks i Irland forventes tallet for den direkte beskæftigelse i dette land at være langt lavere. Det skal understreges, at antidumpinginstrumentets primære formål er at afhjælpe uredelig handelspraksis. Mere specifikt har prøvningen af Fællesskabets interesser til formål at fastslå, om der er altovervejende grunde til ikke at indføre foranstaltninger, selv om der forekommer skadevoldende dumping. Dette kræver en vurdering af alle de berørte økonomiske interesser i Fællesskabet.
- (244) For så vidt angår den pågældende parts sidste argument med hensyn til de gældende handelsbeskyttelsesforanstaltninger i USA og deres mulige konsekvenser for Fællesskabets laksemarked, skal det bemærkes, at disse foranstaltninger først blev indført i 1998 og ikke som angivet i 2001. Foranstaltningerne gælder kun importen af fersk laks til USA, hvilket betyder, at frosset laks, der tegner sig for næsten hele Chiles eksport til Fællesskabet, ikke blev påvirket. Den administrative fornyede undersøgelse, som de amerikanske myndigheder gennemførte efter indførelsen af de oprindelige foranstaltninger, har desuden ført til, at tolden for de fleste chilenske eksportører er blevet nedsat. Kommissionen finder derfor ikke, at handelsbeskyttelsesforanstaltninger i USA er tilstrækkelig begrundelse for at indføre foranstaltninger i Fællesskabet mod importen fra Chile. I betragtning af ovenstående afvises denne og andre påstande, der er fremsat af de pågældende part som beskrevet i betragtning 239 og 240.

- (245) På grundlag af alle de afgivne oplysninger konkluderes det derfor, at det ikke er i Fællesskabets interesse at anvende sådanne foranstaltninger.

J. AFSLUTNING AF PROCEDURERNE

- (246) I betragtning af de ovenfor anførte undersøgelsesresultater konkluderes det derfor, at procedurerne vedrørende importen med oprindelse i Norge bør afsluttes, og at de antidumping- og udligningsforanstaltninger, der oprindeligt blev vedtaget ved forordning (EF) nr. 1890/97 og forordning (EF) nr. 1891/97, bør få lov til at udløbe.
- (247) Det konkluderes også på grundlag af ovennævnte undersøgelsesresultater, at antidumpingproceduren vedrørende importen med oprindelse i Chile og på Færøerne bør afsluttes —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Antidumping- og antisubsidieprocedurerne vedrørende importen af opdrættede atlantehavslaks henhørende under KN-kode ex 0302 12 00, ex 0303 22 00, ex 0304 10 13 og ex 0304 20 13 og med oprindelse i Norge afsluttes.

Artikel 2

Antidumpingprocedurerne vedrørende importen af opdrættede atlantehavslaks henhørende under KN-kode ex 0302 12 00, ex 0303 22 00, ex 0304 10 13 og ex 0304 20 13 og med oprindelse i Chile og på Færøerne afsluttes.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. maj 2003.

På Rådets vegne

G. DRYS

Formand
